בס"ד / שנה ו' / פרשת ראה / נומער 324

כרעטל

א רעוואלוציע פון הפצה אין בני ברק
היכל הקודש נייעס

רייס אויף דעם בארכע
ישראל דוד העסקעל

אז דו ווערסט אנהייבן ווערסטו ענדיגן
משה ארי' שניצלער

מוסדות 'נקודות טובות' ברסלב ליבערטי
אברהם משה שטראססער

שישו ושמחו בשמחת התורה

פרייליכע הכנסת ספר תורה קומט פאר דעם שבת אין שטעטל, ווערט אריינגעגעבן דורך דעם **ראש ישיבה שליט"א**

אשר היה אל יואל

כ"ו אב יומא דהילולא קדישא פון רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע

אשריכם אנשי חיל

גמאלפן אונזערע דורות צום נייטן יאר

לעבנסגעשיכטע

בס"ד

ראה
תשפ"ו

נומער
324
שנה ו'

04	עירנו
06	היכל הקודש נייעס
08	אלק און אלעמען
10	וועלטליכע נייעס
12	א ווארט צווי
14	צום פינטל
16	א ברווז פון ר"י
20	א מעשה פון א צדיק
22	היכל הלכה
26	געדאנקען
35	א בליק אויף צוריק
36	געשעענישן

רעדאקטאר: אברהם הערש וועבערמאן, **רעדאקציע:** אברהם יצחק אייזנער, אברהם משה הכהן שטראססער, אהרן קליטניק, בערל שניצלער, מ. מאנן, גרשון קרעמער, יואל וועבערמאן, יואל שניצלער, יודא לייב וויס, ישראל דוד העסקעס, משה אהרי' שניטצלער, שמואל אייכנשטיין, משה ראזענבערג, ישראל קרויס.

בלעטל

845.379.1161
136 Huschke Rd
Hurleyville NY 12747
Editor@bletelmagazine.com
צו באקומען אויף פאסט:
718.387.2691
subscribe@bletelmagazine.com
אויף אימעיל:
Chizikyomi@rabbiroth.org
Bletelmagazine.com
Breslevcenter.com
Gilyoines.com
ארץ ישראל: 053.315.6938

כל הזכיות שמורות. עס איז נישט ערלויבט צו קאפירן שטיקער פונעם בלעטל אן צושריבן פון וואו עס קומט.

בעזהשי"ת

מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ב

רענט קאמפיין

יעמדו על הברכה אברכים הנדיבים

מו"ה הרוצה בעילום שמו הי"ו

מו"ה הרוצה בעילום שמו הי"ו

מו"ה משה יחיאל פעלדמאן הי"ו

פארן מנדב זיין

פרנס החודש אב

lemonade
SUPERMARKET

די זכות פון ארויסהעלפן דעם הייליג'ן רבינ'ס מוסדות זאל אייך
ביישטיין צו האבן בני ברוכי, פרנסה בשפע, געזונטע לאנגע
יארן, מיט פיל סייעתא דשמיא.

*sruliHeskel

אידנו

געשלאסן ב"ה מקח אויפן נייעם בנין המוסדות

געלויבט דעם אייבערשטן, פארגאנגענע וואך האט מען ענדליך געקלאוזט אויפן נייעם בנין המוסדות וואס געפינט זיך אויף אקעדעמי סטריט, נעבן די עקזיסטירנדע בניני המוסדות.

ווי אלע האבן מיטגעהאלטן, איז פארגעקומען א "בארגן קאמפיין" מיט בערך א חודש צוריק, וואו מען האט געדארפט שאפן הלוואות פון 2 מיליאן דאלער כדי צו קענען קויפן דעם נייעם בנין.

ברוך השם אז אנשי שלומינו האבן זיך זייער ווארעם אנגערופן, און מיט כח הרבים האט מען באוויזן צוזאמצושטעלן דעם גאנצן סכום פון 2 מיליאן דאלער וואס האט זיך אויסגעפעלט צו קענען קלאוזן.

ספעציעל קומט זיך א גרויסן יישר כח פאר מו"ה אהרן פיש הי"ו, וואס האט זיך אונטערגענומען דעם פראיעקט און געזארגט אז עס זאל צושטאנד קומען, נאכדעם וואס מען האט שוין געהאט דעם גאנצן סכום, האבן אנשי שלומינו געווארט צו הערן אפדעיטס אז מען האט שוין געקלאוזט.

למעשה האט זיך עס געשלעפט מצד דעם פארקויפער, וואס האט געדארפט מסדר זיין און פאררעכטן פארשידענע זאכן.

כאטש מיר האבן שוין געוואלט מעלדן איבער די פארשפעטיגונג דא אינעם "עירינו" קאלום, האט עס כסדר אויסגעזען ווי מען גייט שוין אט אט קלאוזן, און אז ביז די צייט וואס דאס בלעטל וועט ארויסקומען וועט מען שוין זיין נאכדעם.

צוליב דעם איז טאקע וויכטיג צו וויסן, אז מען קען הערן יעדע זונטאג א שמועס מיטן חבר הנהלה מו"ה מנחם שטיינבערג הי"ו אויפן "הנהלה אפדעיטס" קנעפל אויף קול ברסלב, וואס אין אזא פאל איז עס טאקע געווען מער אפדעיטעד.

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל קענען ניצן דעם בנין מחנך צו זיין אונזערע קינדער מיט אמונה פשוטה.

ברסלב'ע שחיטה

געלויבט דעם אייבערשטן אז די ברסלב'ע שחיטה גייט שוין אן פאר א שיינע שטיק צייט דורך די צוויי ברסלב'ע שוחטים מו"ה רפאל פורסט הי"ו און מו"ה שלמה רוטה שליט"א, וואו אנשי שלומינו האבן די געלעגנהייט צו באקומען פלייש געשאכטן דורך ערליכע שוחטים וואס גייען אין מקוה יעדע מאל פארן שעכטן און זענען זיך מתבודד בשעת'ן שעכטן.

יעצט איז ברוך השם אריינגעקומען די נייעס אז מען גייט צולייגן אויך פרענקס און סאלאמי; דאס קומט נאכדעם וואס ביז יעצט האט מען שוין געקענט באקומען אלע אנדערע סארט קאטס, וואס רעכנט אריין: טשיקן באטעמס, קאטלעטס, נאגעטס, פינגערס, גראונד טשיקן, דראמסטיקס, דארק קאטלעטס, דארק סטו, דארק גראונד, פליגלען, ביינער, גיזערדס און לעבער.

מען קען באשטעלן אן ארדער ביי מו"ה דוד ניישטיין הי"ו אויף 718-612-5443 און עס באקומען דעליווערד.

מען קען באצאלן אויף סיי וועלכן אופן.

מודעות און
קרישקעלעך
פון די הנהלה

חברי הנהלה

ווערט טויזנט ווערטער

מען פאררעכט די לייטס ביים האשקי שארטקאט

פרשת ראה
כ"ה אב

הדלקת הנרות .. 07:51

מוצאי שבת 09:20

מנחה
מעריב

פרשת שופטים
08:58

כאנים לשבת קודש

ברוכים הבאים

מיט גרויס פרייד טוען מיר אויפנעמען די
חשוב'ע משפחה

מו"ה אלימלך
גראסמאן הי"ו

וזוגתו ריזל תחי'

וואס האבן זיך אהערגעצויגן אין

קרית ברסלב ליבערטי

דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל זיי זיין א ישוב
טוב, זיי זאלן האבן הצלחה וברכה בכל מעשי ידיהם,
און קענען דא אויפציען די קינדער אויף די וועגן
פונעם הייליגן רבי'ן.

ברוכים הבאים

מיט גרויס פרייד טוען מיר אויפנעמען די
חשוב'ע משפחה

מו"ה אברהם יודא
לעזער הי"ו

וזוגתו גאלדא רבקה תחי'

וואס האבן זיך אהערגעצויגן אין

קרית ברסלב ליבערטי

דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל זיי זיין א ישוב
טוב, זיי זאלן האבן הצלחה וברכה בכל מעשי ידיהם,
און קענען דא אויפציען די קינדער אויף די וועגן
פונעם הייליגן רבי'ן.

היכל הקודש נייעס

באזוך פון הרה"ח ר' הערשל הירש שליט"א אין ת"ת היכל הקודש קרית יואל

דער הייליגער רבי דערציילט אין די "סיפורי מעשיות" איבער אַ בעטלער וואָס האָט אויסגעזען ווי ער האָט נישט קיין פיס. מענטשן האָבן געמיינט אז ער איז אַ קאַליקער, אָבער באמת האָט ער פאַרמאָגט די שענסטע פיס; ער איז נישט בלויז אָנגעגאַנגען אין לעבן, נאָר ער איז אָנגעקומען איבעראל וואו ער האָט נאָר געוואָלט.

פארגאנגענעם דאָנערשטאָג פרשת דברים, האָבן די קינדערלעך אין ברסלב'ער חדר געהאַט די זכיה צו זען דעם "בעטלער אָן די פיס", ווען זיי האָבן אויפגענומען דעם בעל מסירות נפש, הרה"ח ר' הערשל הירש שליט"א.

דער אייבערשטער האָט אויספרובירט ר' הערשל מיט אַ גאָר שווערן נסיון, וואָס מיר ווינטשן נישט פאר קיינעם. אַלס חתן איז ער אַריבער א שרעקליכן עקסידענט, ווען אַ קאַר האָט אים מיטגעשלעפט און ער האָט נעבעך פארלוירן ביידע פיס. מען האט אפגעלאזט זיין ערשטע שידוך, אָבער זיין אמונה איז געבליבן גאַנץ. היינט צו טאָגס איז ער א איד מלא שמחה; ער טאַנצט, און שפרינגט פאר פרייד, און ער מאַכט פרייליך יעדן איינעם וואָס באַגעגנט אים.

ר' הערשל האט דערציילט פאַר די קינדער אין חדר וויאזוי ער דערקוויקט זיך כסדר מיט די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א דורכ'ן טעלעפאן. טראָץ וואָס ער קען נישט ארויפגיין די טרעפ ביי 27 סקילמאַן און איז דאָרט פיזיש קיינמאָל נישט געווען, איז ער באמת אַ תלמיד הישיבה מיט'ן גאנצן הארץ און נשמה, און ער לעבט מיט די שיעורים אפשר נאך מער פון אַנדערע מענטשן וואָס פאַרמאָגן צוויי געזונטע פיס.

ר' הערשל האָט אנגעווארימט די קינדער מיט דיבורי אמונה, נאָכזאָגנדיג א וואָרט פונעם ראש ישיבה בשם דעם הייליגן בעל שם טוב הקדוש: "מען קען נאָר שטראָפן אַ מענטש אויב מען נעמט צו פון אים די אמונה. ווייל ווען אַ מענטש לעבט מיט אמונה, נעמט ער אָן אַלץ באהבה, דעריבער קען מען אים קיינמאָל נישט שטראָפן." פילע קינדער האבן זיך געווישט די אויגן הערנדיג די ווערטער פון אזא איד, שפירנדיג אַ געוואַלדיגע דאַנקבאַרקייט צום אייבערשטן אויף די געזונטע פיס וואס זיי האבן.

קוקנדיג אויף ר' הערשל, האָבן די קינדער געזען אַ לעבעדיגן מוסר ספר. צומאל מאַכט זיך אַז מענטשן מיט געזונטע פיס זיצן אין אַ "ווילטשער" - מען בלאָזט, מען רעגט זיך אויף קלייניגקייטן, און מען האָט טענות צום אייבערשטן. דאָ האָט מען געזען אַז די עכטע פיס פון אַ איד איז זיין אמונה און בטחון; דאָס איז דער מאָטאָר וואָס טראָגט אונז איבעראל וואו מיר דארפן. מיט אמונה קענען מיר דורכגיין און איבערקומען יעדע מניעה און בלייבן רואיג און פרייליך, פונקט ווי דער בעטלער פון סיפורי מעשיות.

דער שיינער מעמד האָט זיך געענדיגט ווען די קינדער האָבן געזונגען פאר ר' הערשל די שיינע חדר ניגונים - ניגונים וואָס ברענגען אַרויס די שמחה פון לעבן מיט'ן אייבערשטן און פון טון מצוות ומעשים טובים.

אַלע קינדער האָבן זיך אָפּגעלערנט פון ר' הערשל אַז מען זאָל זיין דאַנקבאַר פאר'ן אייבערשטן פאר אלעס וואָס מען האָט, און מען זאָל זיין צופרידן אפילו ווען מען האָט נישט אלעס וואס מען וויל.

גרשון קרעמער

א רעוואלוציע פון הפצה אין בני ברק

אין בני ברק ברענט א פייער פון הפצה; יעדן טאג ווערן דארט געדרוקט טויזנטער גליונות און קונטרסים. לאמיר כאפן א שפאציר אינעם בית הדפוס פון ר' נתנאל (נתי) לב, און זען פון נאנט וואס דארט טוט זיך אפ.

די מעשה פון ר' נתי האט זיך אנגעהויבן בערך זיבן יאר צוריק, אין יענע שווערע צייטן ווען דער קאראנע ווירוס האט געבושעוועט רח"ל. ר' נתי איז דעמאלטס נתקרב געווארן, אבער ער האט גאנץ שנעל באמערקט אז די אלע זיסע און געשמאקע קונטרסים און גליונות וואס זענען פול מיט חיזוק, קומען קוים אן קיין בני ברק. אויסער א גאר קליינע צאל גליונות פון ירושלים וואס פלעגן אנקומען ערב שבת ממש פארן זמן, איז דער גאנצער עולם געבליבן דורשטיג און הונגעריג נאך א ווארט חיזוק.

די זאך האט אים געברענט מיט אן אש קודש, אבער ער איז נישט געבליבן בלויז ביים ברענען; ער האט גענומען שריט און געקויפט א קליינע קאפי מאשין, און עס אראפגעשטעלט ביי זיך אינדערהיים אינמיטן דיינינג רום. ווען דער ראש ישיבה האט געזען א בילד פון דעם מאשין, האט ער עס מורא'דיג באוואונדערט. אבער די ארבעט איז נישט געווען קיין גרינגע. ר' נתי, וועלכער שפילט מוזיק ביי שמחות ביז שפעט ביינאכט, פלעגט נאכן אהיימקומען פון א חתונה צוויי אזייגער פארטאגס זיך גלייך זעצן צום מאשין; ער האט געדרוקט און צוגעגרייט זעקעלעך פאר די מפיצים ביז אינדערפרי ווען ער איז געגאנגען דאווענען שחרית. אזוי איז עס אנגעגאנגען זומער און ווינטער מיט אלע שוועריגקייטן, אבער די גאנצע אפעראציע האט זיך נישט אפגעשטעלט פאר קיין איין מינוט.

די נאכפרעגע איז אבער געוואקסן אלס מער און מער, און ווען ער האט געמופט האט ער אריבערגעפירט די מאשין אין א באזונדערן צימער, אבער ס'האט נישט געהאט קיין פענסטערס אדער קיין עיר קאנדישן. די מאשין פלעגט ווערן כסדר איבערגעהיצט און פלעגט זיך אפט צוברעכן. ווען דער מעכאניקער האט געלאזט וויסן אז מ'מוז טרעפן א נייע פלאץ, האט דער אייבערשטער געהאלפן מיט א מורא'דיגע השגחה פרטית.

דער אייבערשטער האט אזוי צוגעפירט אז מ'האט געפונען א סטארעדזש רום אונטער א לאקאלע גראסערי, און פונקט דעמאלט האט זיך אנגערופן א נדבן פון אמעריקע וועלכער האט איינגעקויפט גרויסע פראפעסיאנאלע דרוק-מאשינען פארן בית הדפוס. אין זיין זכות ארבעטן דארט היינט צוטאגס זיבן מאשינען וואס פראדוצירן צענדליגער טויזנטער גליונות און קונטרסים יעדע וואך. איבער אכציג מפיצים פארשפרייטן די גליונות קיין חיפה, יבניאל, אלעד און איבער גאנץ ארץ ישראל, בשעת א געטרייע שטאב פון מפיצים געבן אוועק פון זייער טייערע צייט צו שניידן און פאקן די ספרים.

ווען מיר הערן וואס ר' נתי דערציילט, וועקט עס אונז אויף צו טון למעשה. יעדער איינער קען האבן א חלק אין הפצה, מען דארף נאר האלטן די אויגן אפן; למשל, איינער קען נעמען קונטרסים און ארומגיין בפועל מפיץ זיין פון טיר צו טיר, א צווייטער קען פרעגן א מפיץ צי מען קען אים אפשר דרייוון, אדער קען מען העלפן שלעפן און פאקן ספרים, און נאך פארשידענע אופנים וויאזוי ארויסצוהעלפן.

אלץ און אלעמען

וויאזוי קען מען וואקסן הויך?

שאלה

א גוטן ר' גרשון,

אסאך מאל סטרעטש איך מיך, איך ציה מיך אויס די ביינער, און איך טראכט אז עס העלפט מיר וואקסן, איז דאס ריכטיג?

נתן ק.

ענטפער

א גוטן טייערער נתן.

דו זעעסט מיר אויס צו זיין א קינד וואס וויל פארשטיין צי דאס וואס מען "סטרעטשט" זיך ווען מען איז מיד, קען מאכן אז די ביינער זאלן זיך אויסציען און מען זאל ווערן פיזיש העכער.

דאס איז א זייער אינטערעסאנטע שאלה וואס אסאך קינדער טראכטן.

דער קורצער ענטפער דערויף איז: ניין. זיך אויסציען אדער "סטרעטשן" די מוסקלען העלפט נישט א מענטש צו וואקסן.

דער אייבערשטער האט שוין באשטימט אונזער הויך און עס אפגעשריבן אינעם "גענעטיקס" בוך וואס ליגט שוין אין יעדן צעל פון די מינוט וואס מיר ווערן געבוירן. עס איז נישט אלעס – עס איז וויכטיג צו פירן א געזונטע לעבנסשטייגער, עסן געזונט, און שלאפן גענוג אין די יונגע יארן כדי מען זאל קענען וואקסן. אבער די ביינער וואקסן נאר ביז מען ווערט ערוואקסן, און וויפיל מען זאל זיך נאר נישט "סטרעטשן", קען מען די ביינער נישט אויסציען און מען קען בדרך הטבע נישט טוישן די הויך פון א מענטש.

דאס איז די "נאטור", אבער עס זענען דא זאכן וואס זענען שטארקער פון דער טבע, למשל תפילה. דער אייבערשטער קען דאך אלעס.

מוהרא"ש פלעגט דערציילן אז דער הייליגער צדיק, דער בעל "באר מים חיים" זכותו יגן עלינו, איז געווען זייער פריילך שבת און ער האט געטאנצן א גאנצן שבת. עס האט אויסגעזען ווי ער איז מיט א קאפ העכער צוליב דעם וואס ער איז געווען טאנצעדיג א גאנצן שבת, און אזוי פירן זיך אנשי שלומינו אז מען טאנצט שבת.

אבער פשוט זיך אויסצוציען די ביינער איז אויך א גוטע זאך. ווען מען שפירט זיך מיד אדער מען זיצט שוין א לאנגע צייט אין חדר, קענען די מוסקלען ווערן אביסל צוזאמגעצויגן. דאס אויסציען די ביינער קען העלפן זיך אויפרישן; עס פארבעסערט די בלוט צירקולאציע און הייבט דעם מענטש'ס שטימונג. אויך ווען א מענטש גייט נישט אראפגעבויגן זעט ער אויס העכער, כאטש ער איז נישט באמת געוואקסן.

ותגביה קרננו למעלה

גרשון קרעמער
alemen@bletelmagazine.com - 845-445-7447

קארדבארד

שאלה

איך וויל פארשטיין וויאזוי מען מאכט פאפענדעקל; עס באשטייט דאך פון נישט מער ווי עטליכע דינע פאפירן וואס זענען צונויפגעשטעלט, און פלוצלינג ווערט עס אזוי הארט אז מען קען מאכן דערפון באקסעס וואס קענען האלטן דערין שווערע ספרים.

אליעזר שלמה טייטלבוים, קרית יואל

ענטפער

זייער א שיינע שאלה האסטו געפרעגט, אליעזר שלמה'לע. צוערשט לאמיר קלאר מאכן פאר אונזערע ליינער וואס ווייסן נישט וואס "פאפענדעקל" מיינט: פאפענדעקל איז דאס אידישעווארט פאר "קארדבארד".

יעצט צו דיין שאלה. עס איז באמת א געוואלדיגער וואונדער; עס איז פשוט פאר יעדעם אז א דינער שטיקל פאפיר קען מען גרינג איינבייגן און צערייסן, אבער ווען מען שטעלט עס צוזאמען אויף א געוויסן אופן, ווערט עס פארוואנדלט אין א שטארקע קארדבארד וואס קען אויסהאלטן שווערע הונדערטער פונט.

דער תירוץ ליגט נישט אינעם פאפיר אליין, נאר אינעם אופן וויאזוי עס איז צוזאמגעשטעלט און באהאפטן.

רוב קארדבארדס באשטייען פון דריי שיכטן. די צוויי דרויסנדיגע שיכטן זענען גלאטע, דינע פאפירן (באקאנט אלס "ליינערס"), אבער די מיטעלסטע שיכט איז נישט גראד, נאר עס באשטייט פון "כוואליעס" - געדרייטעטע פאפירן וואס פארן נאכאנאנד ארויף און אראפ.

דאס איז דער יסוד. ווער עס האט שוין אמאל עוסק געווען אין אינזשענירינג ווייסט, אז א "בויגן" (ארטש) איז איינע פון די שטארקסטע פארעמס צו האלטן א שווערע וואג. (איידער מען האט געוויסט וויאזוי צו בויען שטארקע בנינים פון אייזן און צעמענט, פלעגט מען על פי רוב נוצן דעם בויגן-מעטאד; רוב אלטע בתי מדרשים און בריקן באשטייען פון בויגן-פארעמס). ווען מען לייגט אריין א שווערע וואג אינעם באקס, צעטיילט זיך דער דרוק גלייך איבער אלע קליינע כוואליעס און בויגנס, און אזוי קען עס טראגן גאר אסאך.

כדי די כוואליעס זאלן זיך האלטן, ווערן זיי צוגעקלעפט צו די צוויי דרויסנדע שיכטן פאפיר מיט גאר שטארקע קלעב, וואס דאס פארמירט א דיקע סטרוקטור וואס לאזט נישט די פאפירן אזוי גרינג איינפאלן אדער זיך בייגן.

דער באקס דערמאנט אונז אבער עפעס וויכטיג: ווען מיר שטייען גראד און מיר פארגעסן ווער מיר זענען באמת, זענען מיר גארנישט. מיר זענען ווי א גלאטע שטיקל פאפיר וואס מען קען צורייסן מיט א בלאז, און יעדע זאך קען אונז צוברעכן.

אבער דער צדיק גיט אונז אן עצה: לאמיר זיך צוזאמענעמען מיט גוטע און ערליכע חברים וואס האבן איין ציל - מיר ווילן אלע ווערן נענטער צום אייבערשטן און טרעפן א וועג וויאזוי מיר קענען ווערן בעסערע אידן. צוזאמען בייגן מיר זיך איין פארן אייבערשטן .

וועלטעלע

טראָמפּ אַקאַונט!
וואָס איז דאָס?

עס טוט זיך אין די נייעס איבער די נייע "טראָמפּ אַקאַונטס" פּראָגראַם וואָס האָט זיך לעצטנס געעפנט, און עס ציט אַ שטאַרקן אינטערעס איבער גאַנץ אַמעריקע. די רעגירונג זוכט צו מוטיגן עלטערן צו בויען אַ פינאַנציעלן יסוד פאַר זייערע קינדער, און געבט צוליב דעם אַ ספּעציעלן אינוועסטירונג-אַקאַונט פון וואָס די קינדער וועלן קענען געניסן יאָרן שפּעטער.

לויט די אָפיציעלע אָנווייזונגען, וועלן קינדער וואָס זענען געבוירן צווישן די יאָרן 2025 און 2028 למספרם זיין באַרעכטיגט צו באַקומען אַן איינמאָליגע רעגירונג-ביישטייערונג פון $1,000 דירעקט אין זייער טראָמפּ אַקאַונט.

אין צוגאָב צו דעם, האָט דער באַקאַנטער ביזנעסמאַן מייקל דעל צוגעזאָגט אַ נדבה פון 6.25 ביליאָן דאָלאַר, וואָס וועט אַריינלייגן $250 אין די ערשטע 25 מיליאָן טראָמפּ אַקאַונטס פאַר קינדער וואָס זענען איצט אינגער פון צען יאָר, אפילו אויב זיי זענען נישט באַרעכטיגט פאַר דער אויבנדערמאנטער טויזנט-דאָלאַר רעגירונגס-ביישטייערונג.

כדי צו זיין באַרעכטיגט פאַר די $250, דאַרף דאָס קינד זיין צען יאָר אַלט אָדער אינגער, האָבן אַן אָפענעם טראָמפּ אַקאַונט אויף זיין נאָמען, און וואוינען אין אַ זיפּ-קאָוד וואו די דורכשניטליכע יערליכע איינקונפט איז אונטער $150,000. (מיר האבן נאכגעקוקט, און געזען אז רוב שטעט ווי היימישע אידן וואוינען זענען אין בארעכטיגטע זיפ קאודס).

לויט אַנאַליסטן טוט די רעגירונג דאָס מיט'ן ציל אַריינצוברענגען אין די בירגער דעם געדאַנק פון אינוועסטמענטס. רוב מענטשן אין אמעריקע לעבן פון פעי-טשעק צו פעי-טשעק; זיי האָבן נישט קיין אַנונג וואָס דאָס מיינט זיך איינצוהאַלטן פון קויפן עפּעס און אינוועסטירן פאַר דער צוקונפט. מיט דעם וואָס די רעגירונג גיט זיי אַ מתנה פון טויזנט דאָלאַר, האָפן זיי אַז מענטשן וועלן אָנהייבן פאַרשטיין די חשיבות פון טראַכטן פאָראויס און זיך איינהאַלטן פון אומוויכטיגע הוצאות, ווייל דערנאָך וועלן זיי קענען שניידן די פירות.

מ'ווייזט אן אז די טויזנט דאָלאַר וואָס אַ קינד באַקומט יעצט אינעם "טראָמפּ אַקאַונט", וואָס וועט ווערן אינוועסטירט אינעם מאַרקעט, ווערט געשאַצט צו זיין ווערד בערך אַ פערטל מיליאָן דאָלאַר ווען דאָס קינד וועט זיין 55 יאָר אַלט.

ווען מיר געבן זיך אָפּ מיט אונזערע קינדער, דאַרפן מיר טראַכטן: "וואָס וועט ער האָבן דערפון ביי די 25?" מיר דאַרפן טראַכטן און זיך אויסמאלן ווי מיין קינד איז שוין 35 יאָר אַלט און ער אַרבעט שווער על המחיה ועל הכלכלה; וועט ער קענען נוצן דעם חינוך וואָס מיר געבן אים יעצט, אָדער איז עס ווערטלאָז?

לאמיר אינוועסטירן אין אונזערע קינדער און אריינלייגן אינעם אקאונט יעצט ווען זיי זענען נאך קליין; זיי אויסלערנען אז דער באשעפער פירט די וועלט און איך בין אים דאנקבאר אפילו עס גייט אנדערש ווי איך וויל. אין פופציג יאר ארום וועט עס ווערד זיין אסאך מער ווי א האלבע מיליאן דאלאר.

וועלטליכע נייעס
מיט די ברסלב'ע
טעם

גרשון קרעמער

גרויסער פייער
אין "אגרי סטאר" שלאכט-הויז
אין פאסטוויל

א מאסיווער פייער האט אויסגעבראכן דינסטאג אינדערפרי פרשת עקב אינעם באקאנטן כשר'ן שלאכט-הויז "אגרי סטאר" אין פאסטוויל, אייאווע, וואס האט ארויסגערופן א ריזיגן עמערדזשענסי-ריספאנס פון פילע פייער-דעפארטמענטן אין די ארומיגע געגנטער.

צענדליגער פייערלעשער האבן געארבעט שעות לאנג צו ברענגען די פלאמען אונטער קאנטראל. ביז דערווייל איז נאכנישט באקאנט די אורזאך פונעם פייער, און די אינצידענט געפינט זיך נאך אונטער אן אויספארשונג.

אגרי סטאר ווערט פאררעכנט אלס איינע פון די גרעסטע כשר'ע פלייש-פראדוקציע פאבריקן אין דער וועלט, און דינט אלס א הויפט צענטער פאר כשר'ע פלייש-פראדוקטן אין אמעריקע. דער פאבריק שטעלט צו פרנסה פאר הונדערטער ארבעטער, אריינגערעכנט א צאל אידישע פאמיליעס וואס וואוינען אין דער געגנט.

געעפענט האט זיך עס דורך אונזער אלעמען באקאנטער מו"ה שלום מרדכי רובאשקין שליט"א, און ווי אלע געדענקן האט זיך די רעגירונג פארלייגט דאס צו פארמאכן, און אים אריינגעזעצט אין תפיסה רח"ל, ביז ער איז ארויסגעקומען נאך 8 יאר, מיט זיין פעלזן פעסטע אמונה אינעם אייבערשטן. (ווי באשריבן מער באריכות אינעם בלעטל פסח תשפ"ו)

עס איז נאך צו פרי צו וויסן די גענויע מאס שאדן וואס דער פייער האט אנגעמאכט, און צי די פראדוקציע וועט ווערן אפגעשטעלט פאר א לענגערע צייט. מען האפט צו באקומען מער דעטאלן פון די אייגנטומער אין די קומענדיגע טעג.

מיר האפן און בעטן צום אייבערשטן אז קיין שום איד זאל נישט האבן געליטן קיין שאדן פון דעם שווערן אינצידענט, און אז די שוחטים זאלן קענען צוריקגיין צו זייער הייליגער ארבעט וואס שנעלער.

באזונדערהאפן מיר אז דער פייער זאל נישט איבערלאזן קיין לאנג-טערמיניגע שאדנס פאר דער כשר'ער פלייש-אינדוסטריע. בפרט בעטן מיר דעם אויבערשטן אז דאס זאל נישט האבן קיין השפעה אויף ארויפשרויפן די פרייזן פון כשר'ע פלייש, יעצט ווען מיר האלטן שוין נישט ווייט פון די הייליגע ימים טובים צו וואס מיר אלע גרייטן זיך מיט גרויס שמחה.

ביי דער געלעגנהייט איז פאסיג צו דערמאנען אנשי שלומינו צו דאנקען דעם אייבערשטן, וואס אין די לעצטע תקופה האט ער אונז מזכה געווען צו האבן פלייש פון אונזער אייגענער שחיטה. דאס איז א געוואלדיגע זאך, וויסנדיג אז די שוחטים לעבן מיט אמונה און יראת שמים; זיי זענען חסידים ואנשי מעשה וואס זענען מדקדק בקלה כבחמורה, טובל'ן זיך אין מקוה יעדן טאג, דאווענען מיט מנין, און רעדן יעדן טאג צום אייבערשטן, און זענען מומחים אין זייער הייליגער ארבעט.

א ווארט צוויי

שיקט אריין אייער ווארט צוויי צו:
avorttzvei@bletelmagazine.com

ביִלד פון די וואך

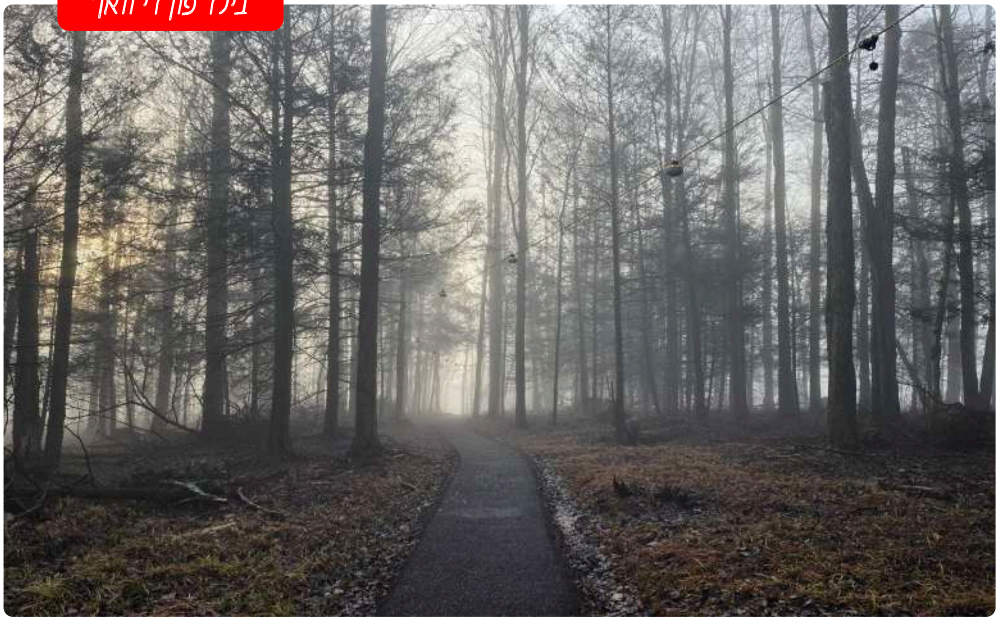

מלך בשדה

עי-אייללאזער בילד דורך באגאבטער פאטאגראפירער ר' אייזיק ראטה, פון פארנעפלטער זון אויפגאנג אינעם טרעיל צווישן די האשקי און מאנגאג גאסן בקריתינו, וואס דערמאנט דעם "ומשה ניגש אל הערפל אשר שם האלהים". אפילו ווען ס'גייט איבער, דייקא אינעם נעפל גיסט מען זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן.

"עס איז זייער גוט צו זיין פרום צווישן די גראז און ביימער" איז דא א שיחה פון רבי'ן, בלייבט נאר איבער עס צו פאלגן.

גוטזאגער

מארגן איז היינט, היינט איז באלד נעכטן, אבער נעכטן איז געווען קיינמאל.

פריערדיגע

"דו זוכסט א גוטע גוי, איך זוך א גוטע איד."

- דער רבי זי"ע פון סאטמאר, ווען א איד איז געקומען זאגן אז ער זוכט א גוטע גוי פאר זיין ביזנעס

דער ראש ישיבה זאגט

פרעשור וואלוו

מענטשן פרעגן מיר אויב איך האב נישט מורא אז פון האבן אזויפיל חובות פאר די מוסדות קען איך כאפן א נערוון בראך; ווען נישט התבודדות וואלט איך עס נישט געקענט דורכטראגן, אבער אז מען איז זיך מתבודד קען עס נישט פאסירן, התבודדות איז ווי א 'וואלוו' ווי די פרעשור גייט ארויס...

- מלוה מלכה מוצאי שבת נחמו תשפ"ו

זאצן וואס
פארדינען
שטערכלעך

• בערל שניצלער

על דא וועל דארט

סעסיע

"דו ביסט דא פאר איין זאך" האט זיך די גרויסע ברייטע גלעלע טאטע בלום אויסגעדרוקט צו די העל פינק בעבי בלום, "דו ביסט דא צו מאכן די וועלט א בעסערע פלאץ. און ווען ס'קומט דיר אריין די מחשבה פון 'ווער בין איך', זאלסטו טראכטן אז איך בין די קליינע מיך אין מיך" לאזט ער אים נישט זיך וויקטעמייזן, "און פארגעס נישט, פיק אפ פאר יור סעלף, שטיי גראד, און לאז דיך נישט טרעטן, לאז דיך נישט בייגן. און דאס אז דו וואַקסט אזוי קרום איז נאר וויל ווען דו האסט אנגעהויבן וואקסן האט מען דיך נישט געלאזט גיין אין ערגעץ, האסטו געמוזט דא בלייבן בייטאג און ביינאכט, נישט וויל דו בלום ביסט די פראבלעם חלילה. אויב דו וועסט עס חזר'ן און געדענקען אז מ'לאזט זיך נישט טרעטן, דאן וועסטו מער נישט זיין ווי א פארמאכטע בלום, דו וועסט אויסוואקסן כמעט אזוי שיין ווי מיר."

ספאנטאניש האט אונזער פינקע בלום אויסגעשאסן אין א ציניש געלעכטער, אבער ממש ווי די רויבערס מיט זייער דיקע "כא" ג' פעמים, עד כדי כך אז ווען דער געלער בלום האט אים געפערעגט ולשמחה מה זו עושה האט ער אפילו נישט געקענט ענטפערן, נאר זיך דערשטיקט פון געלעכטער.

נאך א קורצע ווייל און ענדיגן צו זיך קומען האט אים די געלע בלום געדרוקט צום וואנט ער לאז אים מיטטיילן פארוואס ער לאכט, האט זיך די פינקע בלום אנגערופן: "גארנישט ספעציעל, סתם... איך האב קיינמאל נישט געוויסט אז בלומען קענען רעדן..."

אשר בנחל פעקלעך

מיטהאלטנדיג דעם באווארפן פון החתן אברהם יודא לעזער פארלאפענעם שבת נחמו אין קרית ברסלב, האב איך אריינגעקלערט אז די היכל הקודש באווארפן פעקלעך זענען ממש ווי אשר בנחל. מ'ווארפט אויפן חתן קענדיי'ס, אנדערש ווי ביי אנדערע ווי מ'דארף ווארפן פעקלעך, נארמאל. און די קינדער זענען זיך מחיי' זיך איינשפארנדיג די פיין פון דארפן טרעפן די קענדי צווישן די פאפקארן, מאנדלען און פרעצלס. לאמיר זיי גלייך ווארפן די קענדיס.

געווי דאס פלעגט מוהרא"ש זאגן, "ווען מ'זוכט התחזקות אין א חסידיש ספר דארף מען מישן און זוכן ביז מ'טרעפט דעם שטיקל חיזוק למעשה, איך וועל מאכן א ספר וואס ווי מ'וועט עס נאר עפענען וועט עס אויפוועקן פון שלאף".

ר' יצחק יונה זאבעל נאכן ווילן א שבת אין שטעטל

על שלשה 'דברים'

"עס איז דא א באקאנטע ווערטל אז וויאזוי האט דוד המלך געשריבן דעם ספר תהלים? ער האט אראפגעשריבן אלע סקולעלעדער ניגונים...

אזוי איך קען מען אפשר זאגן אז פרשת עקב איז שטיקער אשר בנחל..."

ר' ישראל דוד
העסקפן ביים
איבערגעבן אנעקדאטן
פון דף שיעור ב' עקב
תשפ"ו

א אידישע חתונה

"די חתונה דא איז אזוי נאטורליך, עס האט אלע טעמים, עס זענען דא געוויסע וואס 'פרובירן צו מאכן' זייער שמחה נאטורליך, דא איז עס נאטורליך נישט געמאכטערהייט".

מעסעדזש וואס איז אריינגעקומען פון צווי באזונדערע אידן, וואס ביידע האבן געהערט פון א באטייליגטער ביים חתונה פון בן הר"ר יעקב לעזער שליט"א, ווי מ'האט געשפירט וואס הייסט אן אמת'ע אידישע שמחה

נסיון הדוד

"די הייניטגע נסיון הדור איז עצבות ומרה שחורה, מ'דארף מיט אלע כוחות זיך מאכן פרייליך."

- ראש ישיבה שליט"א אצל שיעור ליל שישי עקב

פיצל.

מוסדות 'נקודות טובות' ברסלב, ליבערטי

מ

מיט גרויס פרייד טוען מיר מעלדן אז צום קומענדיגן לערן יאר SEPTEMBER וועלן מיר אי"ה עפענען די טויערן פון אונזערע נייע מוסדות, די תלמוד תורה און מיידל שולע. היות דער פלאץ איז באגרעניצט, בעטן מיר די חשוב'ע פאראינטערעסירטע עלטערן זיך צו מעלדן וואס אמשנעלסטן.

אויפן פארלאנג פון פילע עלטערן וועלן מיר אי"ה עפענען די נייע "מוסדות החינוך" נקודות טובות ברסלב אין אונזער שטאט ליבערטי, ניו יארק, וואו איר וועט קענען שיקן אייערע קינדער צו באקומען א גוטן חינוך "על פי דרכו", וואס וועט זיין מער געאייגנט פארן געשמאקן פון די עלטערן.

די גרונט-פרינציפן פון די מוסד זענען באזירט היות ברסלב איז צאמגעשטעלט פון פארשידענע קרייזן, - וואס נישט אלע שפירן זיך באקוועם אין די ביז-איצטיגע מוסדות. זוכן מיר צו פארגרינגערן סיי פאר עלטערן וואס קומען פון אנדערע קרייזן, ווי אויך עלטערן וואס זענען אדורך טראומע, ווייטאג אדער נישט קיין גרינגע יוגענט, וואס דאס טוט שווער אויסקלאפן אויף זייער לעבנסשטייגער. מיר וועלן אי"ה צושטעלן מוסדות חינוך וואס זאלן זיין מער צוגעשטעלט צו זייערע באדערפענישן.

פילע עלטערן האבן זיך באקלאגט: "למה נגרע?" עס באדערט זיי זייער: פארוואס זאל דער פאקט אז מיר האבן געזוכט א פלאץ פאר חיזוק אין די יונגערע יארן און זיך נישט געקימערט צו זוכן א ניי פלאץ, אדער דער פאקט אז אונזערע עלטערן האבן געטראפן זייער אידישקייט ביים ראש ישיבה און מיר זענען דא געצווינגענערהייט פארבליבן - פארוואס זאל דאס טריגערן אונזער גאנץ לעבן און דאס לעבן פון אונזערע קינדער?

פילע ווייזן אן אויף אזויפיל קהילות בישראל וואו די קינדער וואקסן אויף אינעם "מעינסטרים", איז פארוואס זאלן מיר נישט קענען געניסן פון האבן ביי אונז אזא מוסד? מיר ווילן נישט אז אונזערע קינדער זאלן אויפוואקסן מיט די שמאלקעפיגע מהלך אין חינוך וואס מען סערווירט אין די ביז איצטיגע מוסדות.

מיר האבן אריינבאקומען טענות פון טייל טענה'ן אז זיי שפירן זיך אין א שווערע פארלעגנהייט ווען די קינדער קומען אהיים מיט א שווערע געפיל איבער די וועג וויאזוי מיר קאמוניקירן אינעם טעגליכן לעבן - צי מיט די טעלעפאנען אדער אנדערע פארגעשריטענע כלים וואס פארגרינגערן אונז דאס לעבן. די קינדער וואס וואקסן אויף לויטן גאנג פונעם ראש ישיבה באמערקן גלייך אז מיר זענען נישט דא פאר זיי, און דאס שטערט זיי פון וואקסן, זייענדיג באוואוסטזיניג צום פאקט אז "מיינע עלטערן האבן מער ליב סאציאלע מידיא ווי אונז, זייערע קינדער".

אין די זעלבע צייט ווייזן טייל עלטערן אן, אז זיי ווילן יא צושטעלן דאס בעסטע פאר אונזערע דורות; און פונקט ווי מיר האבן צוטריט צו א נייע, גרינגערע לעבן פון שנעלע שאפינג, קאמוניקאציע, סטעטוס, און נייעס, ווילן מיר פארגינען פאר אונזערע קינדער דאס זעלבע. הלמאי? פארוואס זאלן אונזערע קינדער דארפן זיין אונטערשטעליג, אין א צייט וואס מען קען זיך פארגרינגערן דאס לעבן דורך זיין מער אפן צו די וועלט?

נקודות וואס דערגרייכן דאס פינטעלע איד

הרב אברהם משה שטראססער

עלטערן וואס ווילן יא האבן די אפציע צו מאכן נארמאלע שמחות. ווי אויך ווילן זיי זיין פריי צו די אפציע פון ווארטן אז די קינדער זאלן זיך מער משלים זיין איידער זיי האבן חתונה; זיי ווילן נישט ווערן געפירט דורך אונזערע קינדער, וואס קומען אהיים מאטאוואזירט פון די לעקציעס פון זייערע מלמדים און לערערינס און שטאלצירן כאילו מיר זענען פון די אויסדערוועלטע וואס מאכן שמחות ביליג, וואס מאכן חתונה די קינדער יונג, און קויפן איין שיינע קליידער אינעם באזאר.

מיר ווילן נישט שפילן א טאפלט לעבן: פון איין זייט זיך מאכן ווי מיר ווילן די שיעורים פונעם ראש ישיבה און צאלן דערפאר א פרייז - ארויסלויפן יעדן ליל שישי און מוזן שטיין אינדרויסן פון בית המדרש ביים שיעור יעדן דאנערשטאג נאכט - ווייל טאמער נישט, ווערן מיר פארערכנט אלס די צווייטע קאטעגאריע דא אין שטעטל.

די זעלבע בארעכטיגטע טענה האבן מיר באקומען פון די פרויען, וואס טענה'ן אז זיי ווילן נישט דעם וועג וואס דער ראש ישיבה לערנט ביי די שיעורים פאר פרויען, אבער זיי טוען זיך כסדר אנשטאלפערן אן יעדן פון פריש, זייענדיג א חלק פון די סוסייעטי וואס ס'רוב וויל יא דעם סטיל לעבן.

טייל זאגן אז זיי ווילן דווקא יא א גוטע סעקולערע עדיוקעישאן פאר די קינדער. טאקע נישט ממש אלעס וואס מען האט אונז געלערנט אין שולע ווען מיר האבן געדארפט מיטמאכן די רידזשענטס און שווערע טעססט, אבער כאטש זאלן זיי וויסן ווער עס זענען געווען אונזערע העלדן, אונזערע פרעזידענטן, אדער לכל הפחות די שטאטן פון אונזער לאנד.

עס זענען דא אזעלכע וואס גייען א טריט ווייטער און ווייזן אן אז מען זעט היינט – אכשיר דרא – אז עס זענען פארהאן וואוילע קהילות בישראל וואס מען איז בכלל נישט מקפיד אז א פרוי זאל דוקא מוזן זיין צוגעדעקט; איז פארוואס זענען מיר געצווינגען זיך צוצושטעלן צו דעם פרומען, אלטן, פאנאטישן חינוך וואס מען באקט אריין אין די קינדער, אז פרויען מוזן גיין אנגעטון?

בפרט פולע אייסטערן זיך אז זיי קענען בשום אופן נישט געהערן צו א סעקטע וואס מען מאכט דאס געגאר פון די אלע היילונג פראגראמען און פון די טעראפי ווארלד, בשעת זיי אליין ווילן יא גיין זיך היילן און שיקן זייערע קינדער צו לייסענסד טעראפיסטן, אזוי ווי עס איז איינגעפירט ביי אלע היימישע מוסדות; און אויב עס פעלט אויס צו בארואיגן די קינדער, זאלן די קינדער יא קענען נעמען מעדיצינען זיי צו בארואיגן.

סך הכל האבן מיר אריינגעקוקט אין די אלע טענות, און מיר זענען געקומען צו א החלטה אז ברסלב איז נישט דא ארויפצוצווינגען אויף קיינעם קיין אידישקייט. ברסלב איז מאז ומקדם געווען א פלאץ פון שלום, ליבשאפט, דן זיין לכף זכות, זוכן נקודות טובות, און זיין פארנומען מיט יענעמס גשמיות און נישט מיט יענעמס רוחניות. עס איז נישט מער ווי יושר אז אזא פלאץ זאל נישט האלטן די משפחות אלס משכונות ("האסטעדזש") אין א פלאץ וואס טוט פארמאוט"ן דאס פונקט פארקערטע.

די החלטה איז נישט געקומען פון איין מינוט אויפן צווייטן; עס זענען געווען פילע אפציעס אויפן טיש. למשל, אז די הנהלה זאל פרובירן מיט שיינעם אנצוטראגן פאר די באטרעפנדע משפחות אז זיי זאלן טרעפן פלעצער וואס זענען מער אויסגעשטעלט לויט זייער וועג. מיר האבן אנגעוויזן אויף פילע נייע געגנטער וואס זענען געבויט געווארן דירעקט אויפן פרינציפ אז עס איז נישטא קיין מורה דרך, רב אדער דיין וואס טיילט איין ווי אזוי מען זאל זיך פירן, און אפילו געגנטער וואס זענען יא אויסגעשטעלט מיט א רב אדער א דיין, אבער ספעציעל אזא איינער וואס מישט זיך גאר ווייניג אינעם לעבנסשטייגער פון די איינוואוינער.

למעשה האט זיך ארויסגעשטעלט - מאיזה סיבה שיהיה - אז דאס האט זיך נישט איינגעגעבן. עס איז שווער צו הייסן מענטשן וואס האבן נאכנישט מחליט געווען וויאזוי אויסצושטעלן זייער לעבן, אז זיי זאלן גיין אין די געגענטער, דערפאר האבן מיר לטובת העניין באשלאסן אז מיר וועלן עפענען אייגענע מוסדות וואס וועלן זיין אומאפהענגיג. מען וועט עס האלטן לויז, אין א שטייגער וויאזוי די שטובער פון וואו די קינדער קומען זענען אויסגעשטעלט, און די החלטות איבער די קינדער וועלן ליגן אויסשליסליך אין די הענט פון די עלטערן און נישט אונטער די אייגנשאפטן פון א הנהלה.

מיר האפן גאר בקרוב צו מעלדן די פרטים איבער די נייע מוסדות; ווי אויך וועגן רעגיסטראציע און דאס גלייכן וועלן מיר מעלדן גאר בקרוב.

זיך היטן פון ניבול פה

שאלה

לְכָבוֹד דֶער רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א,

קוֹדֶם וִויל אִיךְ זִיךְ בַּאדַאנְקֶען פַאר דִי שֵׁיינֶע בְּרִיוו, וָואס אִיז מִיר זֵייעֶר מְחַזֵק.

אִיךְ הָאבּ אָבֶער גֶעלֵיינְט אִין אֵיין בְּרִיוו וואוּ דֶער רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א שְׁרַייבְּט פַאר אַ טַאטֶע אַז עֶר זָאל קוּקְן מִיט אַ גוּט אוֹיג אוֹיף זַיין בָּחוּר, עֶר זָאל זִיךְ פְרֵייעֶן אַז זַיין זוּן רֶעדְט נִישְׁט קַיין נִיבּוּל פֶּה 'אַזוֹי וִוי רוֹב חֲסִידִישֶׁע בָּחוּרִים רֶעדְן'.

אֶפְשָׁר קֶען דֶער רֹאשׁ יְשִׁיבָה דָאס גֶעבְּן מֶער צוּ פַארְשְׁטֵיין, אִיז דָאס טַאקֶע דֶער בְּלִיק פוּנֶעם רֹאשׁ יְשִׁיבָה אוֹיף יֶעדֶע גְרוּפֶּע חֲסִידִישֶׁע בָּחוּרִים אַז רוֹב פוּן זֵיי רֶעדְן נִיבּוּל פֶּה? אִיךְ מֵיין נִישְׁט קַיין חוּצְפָּה, אָבֶער דִי בְּרִיוו גֵייעֶן אַרוּם דִי גַאנְצֶע וֶועלְט, קוּמְט זִיךְ טַאקֶע אַזַא טִיטְל פַאר חֲסִידִישֶׁע יְשִׁיבָה בָּחוּרִים?

עצתו אמונה ראה תשע"ט

תשובה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פַּרְשַׁת רְאֵה, כ"ז מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תשע"ט לִפְרָט קָטָן

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יָאִיר.

אִיךְ הָאבּ עֶרְהַאלְטְן דַיין בְּרִיוו.

בַּעֲווֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים גֶעפוּנֶען מִיר זִיךְ אִין אַ צַייט וָואס אִיז מְקוּיָּם גֶעוָוארְן (אֵיכָה ד, א): "**תִּשְׁתַּפֵּכְנָה אַבְנֵי קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת**", טַייעֶרֶע אִידְן, הֵיילִיגֶע נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וַואלְגֶערְן זִיךְ בְּרֹאשׁ כֹּל חוּצוֹת רַחְמָנָא לִצְלָן; וֶוער רֶעדְט נָאךְ פוּן דִי בְּנֵי הַנְּעוּרִים, אוֹיף זֵיי גֵייט אַרִיבֶּער בִּיטֶערֶע נִסְיוֹנוֹת וָואס מֶען קֶען זִיךְ גָארְנִישְׁט פָאַרְשְׁטֶעלְן; מַמָּשׁ אַזוֹי וִוי אִינֶעם דוֹר הַמַּבּוּל רַחְמָנָא לִצְלָן אוּן קֵיינֶער הָאט אוֹיף זֵיי נִישְׁט קַיין רַחְמָנוּת.

מֶען קֶען זֵייעֶר גְרִינְג הָאבְּן צוּטְרִיט צוּ לֵיינֶען אוּן קוּקְן מִינוּת אוּן נִאוּף, אוּן זֵייעֶר אַסַאךְ זֶענֶען נֶעבֶּעךְ אַרַיין גֶעכַאפְּט אִין דֶעם; אֵיינֶער שְׁלֶעפְּט דֶעם צְוֵוייטְן אוּן דֶער צְוֵוייטֶער שְׁלֶעפְּט אַרַיין דֶעם דְרִיטְן. קֵיינֶער וֵוייסְט נִישְׁט וָואס טוּט זִיךְ (אָדֶער מַאכְט מֶען זִיךְ וִוי מֶען וֵוייסְט נִישְׁט).

אִיךְ שְׁטֶעל זִיךְ פָאר אַז דוּ הָאסְט נִישְׁט צוּטוּן מִיט קִינְדֶער אוּן בָּחוּרִים, דֶערְפַאר וֵוייסְטוּ נִישְׁט וָואס גֵייט פָאר אוֹיף דֶער וֶועלְט, אִין וֶועלְכֶע מַצָּב מִיר גֶעפוּנֶען זִיךְ הַשֵּׁם יְרַחֵם.

וֶוער עֶס טוּט מִיט בְּנֵי הַנְּעוּרִים דֶער וֵוייסְט וָואס גֵייט אִיבֶּער אוֹיף בָּחוּרִים; מֶען דַארְף וֵויינֶען אוּן שְׁרֵייעֶן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן עֶר זָאל רַחְמָנוּת הָאבְּן אוֹיף אוּנְז אוּן אוּנְז אַרוֹיס נֶעמֶען פוּן גָלוּת.

מִיר לִיגְן אִין אַזַא טוּנְקֶעלֶע גָלוּת, טַייעֶרֶע אִידִישֶׁע קִינְדֶער פַאלְן אִין עֲבֵירוֹת, בָּחוּרִים וֶוערְן נִכְשָׁל אִין פְּגַם הַבְּרִית רַחְמָנָא לִצְלָן; מֶען אִיז מַכְשִׁיל אֵיינֶער דֶעם צְוֵוייטְן הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵינוּ, מֶען רֶעדְט נִיבּוּל פֶּה וְכוּ' וְכוּ'.

דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער זָאל רַחְמָנוּת הָאבְּן אוֹיף אוּנְז אוּן אוּנְז שִׁיקְן אַ צַדִיק, אַ מַנְהִיג וָואס זָאל אוּנְז אַרוֹיס נֶעמֶען פוּן וואוּ מִיר גֶעפִינֶען זִיךְ. דֶער רֶבִּי זָאגְט (לִיקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז): "**מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן, הוּא יָכוֹל לִהְיוֹת מַנְהִיג**", אֵיינֶער וָואס הָאט רַחְמָנוּת, דֶער קֶען זַיין אַ מַנְהִיג יִשְׂרָאֵל, "**כִּי עִקָּר הָרַחֲמָנוּת הוּא כְּשֶׁיִּשְׂרָאֵל עַם קָדוֹשׁ נוֹפְלִין חַס וְשָׁלוֹם בַּעֲווֹנוֹת רַחֲמָנָא לִצְלָן, כִּי זֶהוּ הָרַחֲמָנוּת הַגָּדוֹל מִכָּל מִינֵי רַחֲמָנוּת**", דֶער גְרֶעסְטֶער רַחְמָנוּת אִיז רַחְמָנוּת הָאבְּן אוֹיף אִידִישֶׁע קִינְדֶער זֵיי זָאלְן נִישְׁט עוֹבֵר זַיין קַיין עֲבֵירוֹת. וַוייל וֶוען אַ מֶענְטְשׁ טוּט עֲבֵירוֹת רַחְמָנָא לִצְלָן אִיז עֶר דֶער גְרֶעסְטֶער רַחְמָנוּת, "**וְזֶהוּ עִקָּר הָרַחֲמָנוּת, לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל עַם קָדוֹשׁ, לְהוֹצִיאָם מֵהַמַּשּׂאוֹי הַכָּבֵד שֶׁל עֲווֹנוֹת**", דֶער גְרֶעסְטֶער רַחְמָנוּת אִיז זֵיי הֶעלְפְן נִישְׁט עוֹבֵר זַיין עֲבֵירוֹת, "**כִּי מִי שֶׁיּוֹדֵעַ קְדֻשַּׁת יִשְׂרָאֵל מֵאַיִן הֵם לְקוּחִים וְיוֹדֵעַ רוּחָנִיּוּת וְדַקּוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל**", וַוייל וֶוער עֶס וֵוייסְט וָואס אַ אִיד אִיז, וִוי גְרוֹיס אַ אִיד אִיז אוּן פוּן וואוּ אַ אִיד קוּמְט, "**הוּא יוֹדֵעַ, שֶׁיִּשְׂרָאֵל הֵם רְחוֹקִים לְגַמְרֵי מֵעָווֹן**", דֶער וֵוייסְט אַז אִידְן זֶענֶען זֵייעֶר וַוייט פוּן עֲבֵירוֹת, "**וְאֵין עָווֹן שַׁיָּךְ לָהֶם כְּלָל כְּלָל לֹא לְפִי גֹּדֶל קְדֻשָּׁתָם מִשָּׁרְשָׁם וְגֹדֶל דַּקּוּתָם וְרוּחָנִיּוּתָם**", עֶס אִיז בִּכְלַל נִישְׁט שַׁייךְ עֲבֵירוֹת פַאר אִידִישֶׁע קִינְדֶער.

דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער זָאל הֶעלְפְן זָאלְסְט מַצְלִיחַ זַיין אִין אַלֶע עִנְיָנִים. אַ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה אוּן אַ גוּט גֶעבֶּענְטְשְׁט יָאר.

פּשָׁרָה'לָאג

א י ן

קורצן פון פריער: ר' יעקב יוסף הערמאן שטעלט אויף זיין הייליגע שטוב אין די טמנ'א גאסן פון אמעריקע.

ער איז נישט מוותר אויף קיין מצוה.

מקפיד צו דאווענען מיט מנין יעדן טאג מיט מסירות נפש.

רבי יעקב יוסף איז זעלטן אוועקגעפארן פון שטוב.

עס האט זיך אבער געמאכט איינמאל וואס ער האט געדארפט רייזן צוליב ביזנעס קיין אייראפע.

און יעצט לייענט ווייטער.

ווען רבי יעקב יוסף איז געווען אין אייראפע, האט ער ווי פארשטענדליך אויסגענוצט די צייט צו באזוכן און מחזק זיין זיינע קינדער אין די מירער ישיבה און זיינע תלמידים.

ועל כולם האט ער אפגעשטאט א

באזוך

אין ראדין ביים הייליגן חפץ חיים.

זיין זון נחום דוד, וועלכער האט אים באגלייט אויפ'ן באזוך, האט אפגעשריבן אין זיינע זכרונות:

„בערך דריי קילאמעטער פאר ראדין איז דער טאטע אראפ פון וואגן און אנגעהויבן גיין צופיס אין די טיפע בלאטעס וואס האבן דאן אנגעפילט די וועגן, ווייל ער האט געוואלט באקומען שכר הליכה.

ממש איידער דער טאטע איז אנגעקומען אין שטוב, האט דער חפץ חיים, וועלכער האט מרגיש געווען אז דער טאטע קומט, געבעטן זיין רביצין זאל אים דערלאנגען די שבת'דיגע מלבושים מיט וועלכע ער פלעגט אויפנעמען גדולים.

דער חפץ חיים האט זיך געפירט אז ער פלעגט מקבל פנים זיין חשוב'ע לייט מיט א פסוק אין תנ"ך.

ווען דער טאטע איז אריינגעקומען,

ה א ט

דער חפץ חיים געזאגט דעם פסוק אין יחזקאל (מ"ד, ט"ו): **'והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני'..."**

...

קומט אריין רבי יעקב יוסף! אצינד וועל איך קענען אביסל צוריקצאלן פאר אייער הכנסת אורחים וואס איר האט געטון פאר מיר אין אמעריקע.

ווען רבי יעקב יוסף איז געווען אין אייראפע, האט ער יעדן ערב שבת אהיימגעשיקט א טעלעגראם פאר זיין משפחה זיי מודיע צו זיין דעם זמן פון ליכט צינדן און זיי וואונטשן א גוטן שבת.

ם. מאנן 29

דער חידוש פון רבי יעקב יוסף איז געווען, אז אין די זעלבע צייט וואס ער האט עוסק געווען פאר'ן כלל, איז דאס נישט געקומען אויפ'ן חשבון פון זיין משפחה.

ווען רבי יעקב יוסף איז אהיימגעקומען פון זיין ווייטער נסיעה קיין איראפע, האט ער דערציילט פאר זיין ווייב און קינדער מיט גרויס שמחה, אז ער האט נישט פארפאסט קיין איין תפילה אן א מנין!

דאס איז פאר אים געווען מער ווערד ווי די גאנצע ביזנעס וואס ער איז געגאנגען ערלעדיגן.

ער האט דערציילט אז נאכ'ן ענדיגן זיינע געשעפטן, האט ער נאך געדארפט פארן קיין לאנדאן.

ער איז דאן געווען אין דייטשלאנד און ער האט זיך געכאפט אז אויב ער גייט ווייטער מיט זיין פלאן, וועט ער פארפאסן א מנין מעריב. דעריבער האט ער געמאכט א שנעלע באשלוס צו פארן מיט א פליגער קיין לאנדאן.

אין יענע יארן איז א פליגער געווען היבש א נייע זאך, עס האט געקאסט זייער טייער און דערצו איז עס נישט געווען אזוי זיכער, דעריבער האבן זיך אסאך מענטשן אפגעהאלטן פון פליען.

אבער פאר רבי יעקב יוסף איז אלעס כדאי געווען כדי צו קענען דאווענען מיט א מנין.

נאך א נישט לייכטע רייזע, שפעט ביינאכט איז רבי יעקב יוסף אנגעקומען קיין לאנדאן, און ער איז גלייך צוגעגאנגען צום הויז פון הגאון רבי אליהו דעסלער זצ"ל.

ווען ר' אליהו האט אים דערזען, האט ער זיך זייער געפריידט.

”קומט אריין רבי יעקב יוסף! אצינד וועל איך קענען אביסל צוריקצאלן פאר אייער הכנסת אורחים וואס איר האט געטון פאר מיר אין אמעריקע.” (ער איז אויך געווען איינער פון רבי יעקב יוסף'ס געסט).

”וואס קען איך טון פאר אייך אז איר זאלט זיין באקוועם דא?”

”איך דארף א מנין מעריב,” האט רבי יעקב יוסף געבעטן.

ר' אליהו האט א קוק געטאן אויפ'ן זייגער און געזאגט: ”עס איז שוין גאנץ שפעט, אבער איך וועל פרובירן.”

נאך א שטיק צייט האט ער ערלעדיגט א מנין, צו די פרייד פון רבי יעקב יוסף.

”רבי אליהו, דאס איז געווען ריכטיג הכנסת אורחים,” האט ר' יעקב יוסף זיך דערפריידט.

פארזעצונג קומענדיגע וואך אי"ה

א מעשה פון א צדיק

אהרן קליטניק

די בער איז דא

איידער דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו איז באקאנט געווארן אלס א גרויסער רבי און א הייליגער צדיק, פלעגט ער שפאצירן אויף די בערג און פעלדער צווישן קוסוב און קיטוב, זיך מתבודד זיין און זינגען שירות ותשבחות צום אייבערשטן, און אויסשמועסן זיין הארץ מיטן הייליגן באשעפער.

אויף די בערג פלעגן זיך דרייען פאסטעכער מיט שאף, און זיי האבן שטענדיג געזען ווי א איד דרייט זיך נעבן זיי. וויבאלד א גוי טראכט אלעמאל פון רציחה, בפרט ווען ער זעט א איד, האבן זיי גלייך געטראכט וויאזוי מען קען אים הרג'ענען. זיי האבן אפגעשמועסט אז מען גייט אים פטר'ן, און האבן פונקטליך אפגעמאכט וויאזוי זיי וועלן עס אויספירן.

עס איז געקומען דער טאג, און זיי האבן זיך אנגעהויבן גרייטן צו טון דעם געפערליכן אקט רח"ל. זיי האבן אנגעהויבן קומען נענטער און נענטער צום הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, אבער ווי נאר זיי זענען צוגעקומען נאנט צו אים, איז אויף זיי געפאלן אזא פחד אז זיי זענען אנטלאפן פאר גרויס שרעק, ממש צו ראטעווען זייער לעבן.

דער הייליגער בעל שם טוב האט געזען אז זיי לויפן אוועק, איז ער זיי נאכגעלאפן און געפרעגט: "פארוואס לויפט איר? דארפט איר עפעס?" זיי האבן זיך מורא'דיג געשעמט פאר אים, און מיט גרויס ציטערניש האבן זיי געפרעגט: "וואס איז דיין נאמען?" האט דער הייליגער בעל שם טוב געענטפערט: "ישראליק. און אויב איר דארפט עפעס קומט צו מיר, איך וועל אייך געבן וואס איר באגערט."

פון דעמאלטס אן האבן די גוים אפגעגעבן גרויס כבוד פארן בעל שם טוב; זיי האבן געזען אז ער איז א געטליכער מאן, און כאטש זיי זענען געווען גוים, האבן זיי געהאט אמונת חכמים אין אים.

איין טאג איז ארויסגעקומען א בער פון וואלד און ער האט פארציקט עטליכע שעפסעלעך פון איינעם פון די פאסטעכער. דער גוי האט זיך דערשראקן און אנטלאפן פאר זיין לעבן, און ער האט זיך גענומען וויינען מיט א יאמערליכע געוויין. ווען די אנדערע פאסטעכער האבן אים באמערקט וויינען, האבן זיי אים געפרעגט: "וואס איז געשען? פארוואס וויינסטו? וויאזוי קען מען דיר העלפן?" האט ער זיי דערציילט די גאנצע מעשה מיטן בער. עס איז אויף אלע פאסטעכער געפאלן א שרעקליכער פחד און זיי זענען געווארן אינגאנצן פארלוירן. "וואס טוט מען דא? וואס גייט זיין? אפשר קומט דער בער נאכאמאל? אוי וויי! מיר זענען אלע אין א געפאר!"

ביז עס איז איינעם איינגעפאלן: "מיר האבן דא דעם געטליכן מאן וואס דרייט זיך דא אין די וועלדער און פעלדער, לאמיר אים בעטן אן עצה, אפשר קען ער אונז העלפן." זענען זיי געגאנגען און געטראפן דעם הייליגן בעל שם טוב זיך מתבודד זיין מיט פארמאכטע אויגן, אינגאנצן פארדבקות'ט מיטן אייבערשטן.

פלוצלינג עפנט ער די הייליגע אויגן און פרעגט: "וואס ווילט עטץ?" זיי האבן דערציילט די גאנצע געשעעניש און צוגעלייגט: "מיר האבן מורא אז מארגן גייט דער בער צוריק קומען." האט דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע זיך אנגערופן צו דעם פאסטעך וואס זיינע שעפסעלעך זענען פארציקט געווארן: "האב נישט קיין מורא, מארגן גיי ווייטער ארויס מיט דיינע שעפעלעך, און אויב דער בער קומט נאכאמאל ארויס פון וואלד, זאלסטו זאגן די ווערטער: 'ישראל בן שרה האט געבעטן זאלסט זיך אראפלייגן און צומאכן די אויגן.'"

דעם קומענדיגן טאג איז דער פאסטעך ארויס מיט זיינע שאף, און פלוצלינג באוויזט זיך דער בער מיט זיין גאנצער שטארקייט. דער גוי האט למעשה געהאט אמונת חכמים, ער איז מיט א גאנצער רואיגקייט צוגעגאנגען צום בער און געזאגט: "ישראל בן שרה האט געזאגט זאלסט זיך אראפלייגן אויף דער ערד," און דער בער האט זיך אראפגעלייגט. "זאלסט פארמאכן דיינע אויגן," און דער בער האט פארמאכט די אויגן און געפגר'ט.

דער פאסטעך האט דערנאך גענומען די פעל פון דעם בער און געמאכט דערפון א טולופ, און ער פלעגט כסדר גיין דערמיט אנגעטון כדי צו ווייזן פאר די מענטשן אז דער בער איז געשטארבן אין זכות פונעם גרויסן צדיק.

יארן שפעטער, נאך די הסתלקות פונעם הייליגן בעל שם טוב זי"ע, איז אויסגעקומען אז א צדיק איז איינגעשטאנען ביי דעם גוי און ער האט באמערקט ווי דער גוי גייט אנגעטון מיט אן אינטערעסאנטן אויבערראק. דער צדיק האט אים געפרעגט: "וואס איז דאס?" דער גוי האט דערציילט די גאנצע מעשה, האט דער צדיק געזאגט: "איך וועל דיר געבן דריי הונדערט גאלדענע מטבעות, פארקויף עס מיר." דער גוי איז איינגעגאנגען אויף דעם און ער האט עס פארקויפט.

דער צדיק פלעגט עס אלץ ווייזן פאר זיינע תלמידים און זאגן: "קוקט די כוח פון אמונת חכמים." דער טולופ איז אריבער בירושה צו זיינע קינדער און אייניקלעך, ביז עס איז נעלם געווארן ביי די ערשטע וועלט מלחמה.."

אוצר הנחל חלק נ״ג מכתב י׳ קאפּ׳ בריוו 10187

דעם הייליגן רבינ'ס
לעבנסגעשיכטע
קע"א

פארזעצונג פון פריער:

נָאךְ שָׁבוּעוֹת הָאט זִיךְ פַארְעֶרְגֶערְט דִי קְרֶענְק אוֹיפְ'ן הֵיילִיגְן קִינְד שְׁלֹמֹה אֶפְרַיִם, אוּן דֶער רֶבִּי הָאט גֶעוָואלְט פָארְן קֵיין מֶעזִיבִּיזְשׁ צוּם צִיוֹן פוּן הֵיילִיגְן בַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע.

אוֹיסְזָאגְן, עֶר הָאט זֵיי אָבֶּער גֶעבֶּעטְן אַז זֵיי זָאלְן נִישְׁט דֶערְצֵיילְן וַוייטֶער, וַוייל דֶער רֶבִּי גֶעפוּנְט זִיךְ יֶעצְט אִין אַ דֶערְפְל נָאנְט צוּ בְּרֶסְלֶב, אוּן עֶר ווִיל דָארְט בְּלַייבְּן אַלֵיין אוֹיף שַׁבָּת.

זַייעֶנְדִיג דָארְט אִינֶעם דֶערְפְל נֶעבְּן בְּרֶסְלֶב, הָאט דֶעמָאלְט דִי מַעֲשֶׂה מִיט אַבְרָהָם פֵּייעֶס, וָואס הָאט חֲתוּנָה גֶעמַאכְט זַיין זוּן, חַיִּים פֵּייעֶס, מִיט אַן אֵיינִיקְל פוּן הֵיילִיגְן בַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע.

דֶער אַבְרָהָם פֵּייעֶס אִיז גֶעוֶוען אַ גְרוֹיסֶער עוֹשֶׁר, אָבֶּער עֶר אִיז לֵיידֶער גֶעוֶוען זֵייעֶר מְגוּשָּׁמֶ'ער מֶענְטְשׁ אוּן אַ גְרוֹיסֶער בַּעַל עֲבֵירָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן. שְׁפֶּעטֶער הָאט עֶר זוֹכֶה גֶעוֶוען גֶעוואוֹיר צוּ וֶוערְן פוּן הֵיילִיגְן רֶבִּי'ן, עֶר אִיז גֶעקוּמֶען צוּם רֶבִּי'ן אוּן גֶעוֵויינְט מִיט בְּכִיּוֹת עֲצוּמוֹת אַז עֶר דַארְף אַ תִּיקוּן. דֶער רֶבִּי הָאט אִים דֶעמָאלְט גֶעזָאגְט, "נִישְׁט יֶעצְט". עֶר הָאט זִיךְ אָנְגֶעהוֹיבְּן אַסַאךְ דְרֵייעֶן בַּיים הֵיילִיגְן רֶבִּי'ן, אוּן עֶר אִיז גֶעוָוארְן אַ בַּעַל תְּשׁוּבָה.

פוּן דִי גְרוֹיסֶע נִסְיוֹנוֹת וָואס עֶר הָאט אָבֶּער גֶעהַאט, פְלֶעגְט עֶר נֶעבֶּעךְ אַלְץ צוּרִיקְפַאלְן צוּ זַיינֶע שְׁוֶוערֶע עֲבֵירוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אוּן עֶר הָאט גֶעמֵיינְט אַז דֶער רֶבִּי וַוייסְט נִישְׁט פוּן זַיינֶע שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים.

אֵיינְמָאל אִיז עֶר גֶעקוּמֶען צוּם רֶבִּי'ן, אוּן דֶער רֶבִּי הָאט אִים גֶעזָאגְט, "אַבְרֶעמְל, נֶעם אַ רוּבְּל אוּן גֵיי גֶעבּ עֶס פַארְ'ן בֶּעדֶער, וַוייל אַזוֹי ווִי דֶער בֶּעדֶער אִיז אַזוֹי אָרֶעם, צוּקְרִיגְט עֶר זִיךְ אַלְץ מִיט זַיין וַוייבּ, אוּן דֶערְנָאךְ פַאלְן זֵיי אַרַיין אִין עֲבֵירוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן". עֶר אִיז טַאקֶע גְלַייךְ גֶעגַאנְגֶען זֵיי גֶעבְּן דָאס גֶעלְט, אוּן דָאס הָאט גֶעמַאכְט דָארְט שָׁלוֹם אִין שְׁטוּבּ, אָבֶּער בִּשְׁעַת'ן צוּרִיק גֵיין הָאט עֶר גֶעטְרַאכְט צוּ זִיךְ, 'אוֹיבּ וֵוייסְט דֶער רֶבִּי וָואס טוּט זִיךְ צְווִישְׁן דֶעם בֶּעדֶער אוּן זַיין וַוייבּ, וֵוייסְט עֶר דָאךְ זִיכֶער פוּן מַיינֶע שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים', אִיז עֶר צוּרִיק גֶעגַאנְגֶען צוּם רֶבִּי'ן אוּן נָאכְאַמָאל גֶעבֶּעטְן אַ תִּיקוּן, הָאט אִים דֶער רֶבִּי גֶעזָאגְט, "עֶס אָפּ אַ גוּטְן שָׁלשׁ סְעוּדוֹת, אוּן נָאכְדֶעם וֶועסְטוּ קוּמֶען צוּ מִיר".

עֶר הָאט אַזוֹי גֶעטוּן, אוּן דֶעם קוּמֶענְדִיגְן שַׁבָּת קוֹדֶשׁ נָאכְ'ן עֶסְן אַ בְּרֵייטֶע שָׁלשׁ סְעוּדוֹת אִיז עֶר גֶעקוּמֶען צוּם רֶבִּי'ן, אוּן דֶער רֶבִּי הָאט אִים גֶעזָאגְט אַז עֶר זָאל פַאסְטְן פוּן יֶעצְט מוֹצָאֵי שַׁבָּת קוֹדֶשׁ בִּיז צוּם קוּמֶענְדִיגְן שַׁבָּת.

פארזעצונג קומענדיגע וואך אי"ה

דֶער רֶבִּי אִיז טַאקֶע גֶעפָארְן קֵיין מֶעזִיבִּיזְשׁ אִינְאֵיינֶעם מִיט ר' חַיִּים שָׂרָה'ס, דֶער רֶבִּי אִיז גֶעזֶעסְן דִי גַאנְצֶע וֶועג מִיט אַ גֶעוַואלְדִיגֶע גְרוֹיסֶע דְבֵיקוּת, זַיין פָּנִים אִיז גֶעוֶוען פַארְפְלַאמְט מִיט אַ פֵייעֶרְדִיגֶע הִתְלַהֲבוּת, אוּן וֶוען דֶער רֶבִּי אִיז אָנְגֶעקוּמֶען צוּם צִיוֹן פוּן הֵיילִיגְן בַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע אִיז ר' חַיִּים שָׂרָה'ס גֶעבְּלִיבְּן שְׁטֵיין פוּן דֶערְוַוייטְנְס אוּן נָאר דֶער רֶבִּי אִיז אַרַיינְגֶעגַאנְגֶען אוּן הָאט זִיךְ פַארְזוֹימְט דָארְט גָאר אַ לַאנְגֶע צַייט.

ר' חַיִּים שָׂרָה'ס הָאט גֶעצִיטֶערְט צוּצוּגֵיין נָאנְט, אוּן וֶוען דֶער רֶבִּי אִיז שְׁפֶּעטֶער אַרוֹיסְגֶעקוּמֶען אִיז עֶר צוּגֶעגַאנְגֶען צוּ אִים אוּן גֶעזָאגְט, "דִיר הָאבּ אִיךְ גֶע'פּוֹעֶלְ'ט, אוּן מִיר נִישְׁט".

דֶערְנָאךְ הָאט אִים דֶער רֶבִּי גֶעזָאגְט, "אַז דוּ בִּיסְט שׁוֹין יָא דָא, גֵיי דוּ אוֹיךְ צוּ צוּם צִיוֹן פוּן הֵיילִיגְן בַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע אוּן בֶּעט דִיךְ דָארְט אוֹיס", עֶר אִיז טַאקֶע אַרַיינְגֶעגַאנְגֶען אוּן זִיךְ זֵייעֶר אוֹיסְגֶעוֵויינְט דָארְט, אוּן וֶוען עֶר אִיז אַרוֹיסְגֶעקוּמֶען הָאט אִים דֶער רֶבִּי גֶעזָאגְט ווִיפִיל יָאר עֶר וֶועט נָאךְ לֶעבְּן.

דֶערְנָאךְ אִיז דֶער רֶבִּי צוּרִיק גֶעפָארְן מִיט ר' חַיִּים שָׂרָה'ס קֵיין בְּרֶסְלֶב, אוּן אוֹיפְ'ן וֶועג הָאט דֶער רֶבִּי אִים גֶעזָאגְט אַז זַיין זוּן שְׁלֹמֹה אֶפְרַיִם אִיז יֶעצְט נִסְתַּלֵק גֶעוָוארְן.

דֶער רֶבִּי הָאט נִישְׁט גֶעוָואלְט אַרַיינְגֵיין אִין שְׁטָאט בְּרֶסְלֶב אוֹיף שַׁבָּת קוֹדֶשׁ, עֶר הָאט גֶעשִׁיקְט ר' חַיִּים שָׂרָה'ס אַיינְצוּקוֹיפְן חַלוֹת, וַויין, אוּן פִישׁ, לְכָבוֹד שַׁבָּת קוֹדֶשׁ, אוּן עֶר הָאט אִים זֵייעֶר אָנְגֶעזָאגְט אַז מֶען זָאל נִישְׁט זָאגְן פַאר זַיין וַוייבּ וואוּ עֶר גֶעפוּנְט זִיךְ.

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ הָאבְּן אִים אוֹיסְגֶעפְרֶעגְט וואוּ דֶער רֶבִּי אִיז, זֵיי הָאבְּן דָאךְ גֶעוואוּסְט אַז עֶר אִיז מִיטְגֶעפָארְן מִיטְ'ן רֶבִּי'ן, אוּן עֶר הָאט זֵיי גֶעמוּזְט

היכל הלכה

הלכות קידוש סימן ער"א סעיף י

א] מען דארף אויפהייבן די כוס א טפח פון די טיש[01]. די סיבה פארוואס מען הייבט אויף דעם כוס איז כדי אלע וואס זענען אנוועזנד ביים טיש זאלן קוקן אויפן כוס של ברכה[02]. אבער, אפילו ווען קיינער איז נישט דא דארף מען אויך אויפהייבן די כוס כדי דער מענטש אליין זאל קוקן אויפן כוס[03].

פונעם אר"י הקדוש שטייט אז מען זאל האלטן די כוס נגד החזה[04].

בנוגע דאס אז עס דארף זיין א טפח העכער די טיש, ווערט געברענגט אין די פוסקים אז די האנט אליין קען אויך זיין א חלק פון די טפח[05]. דאס איז נוגע שבת צופרי פאר די וואס פירן זיך צו מאכן קידוש זיצנדיג.

הקדמה קצרה: מיר האלטן אינמיטן די צען זאכן וואס א כוס של ברכה, און אזוי אויך די כוס פון קידוש, דארף האבן. איינס פון די זאכן וואס דער מחבר שרייבט (סי' קפ"ג סעי' ד' ביי כוס של ברכה פון בענטשן) איז: "**ונותן עיניו בו, כדי שלא יסיח דעתו**" מען

הגהות

01] לשון המחב' סי קפ"ג סעי' ג', ומגביהו מהקרקע טפח אם הוא יושב על גבי קרקע, ואם הוא מסב בשלחן מגביהו מעל השלחן טפח, מקורו מירשלמי ברכות ס"ז הלכ' ה'- וכ"כ בפירוש ברמב"ם פרק כ"ט דשבת הלכה ז', ובשו"ע הרב סעי' ח"י.

02] לשון מהמשנ"ב סי' קפ"ג סקט"ז כדי שיהא נראה לכל המסבין ויסתכלו בו (טור) -ובגמ' (ברכות נ"א) מסמיך לה אקרא דכתיב, כוס ישועות אשא הוי הלשון של נשראה והגבהה, ואין הגבהה פחות מטפח, פי' הרשב"ץ ד"ה כוס.

03] כדי להבין דין זה שכתבנו בפנים, חל עלינו חובת ביאור, הב"י בס"י קפ"ב כתוב לאמר: (ד"ה במדרש) דיש מדקדקים חוששים ל"ד הפוסקים, דאפילו ביחיד, ברהמ"ז טעונה כוס, מצד אחר, כדי לחוש לדברי הזוהר, שלא בג' אי"צ כוס, המה עושין בעין פשרה, מניחים הכוס על השלחן ואינם תופסים אותו בידיהם- רמ"א בסע' ב' שם ג"כ מביא מנהגם- ולכאו' מכאן יוצא דהמה מחסרים בדקדוקם במהות של המצווה, דאן איתא, דכוס של ברכה צריך להגביהו, אתמהה, בדרישה סק"ה כ' שאינו קשה, דכל הסיבה שצריך להגביה הכוס הוא כדי שיראוהו כל המסובין ויסתכלו בו, וכשמברך ביחידות אי"ש, עכ"פ יוצא מדרישה דכשמברך ביחידות אי"צ להגביה הכוס, אבל הפרמ"ג (משבצות סק"ד) מקשה ע"ד של הדרישה, שאף שאין צריך להגביה טפח מפני שאין כאן מסובין, מ"מ הרי מבואר כאן בשו"ע שצריך המברך ליתן עיניו בו, ומשום כך יש להגביה הכוס, עכ"פ נראה בעליל ד' הפרמ"ג שצריך להגביה דכל אופן אפילו כשאף א' אינו כאן, את הכוס, בכדי שהוא עצמו יראה, וכן נקטינן.

04] כ"כ בפרע"ח שער השבת פרק ט"ו- וז"ל טוב להניח הכוס נגד החזה- בא"ר סק"ז הו"ד- וכ"כ בכף החיים, בשם אור צדיקים סי' כ"ג אות ל"ז עוד דיעה מצינו בזה, בשלחן הטהור סעי' ז' איתא דצריך להגביה זרת, דהיינו חצי אמה, וכ' שם דכן איתא בזוה"ק פ' כי תשא קפ"ט ע"ב אגב חזיתי בספ' לקוטי מהרי"ח- סדר קידוש דליל שבת בשם ס' דברי שלום על תהלים רמז-"כוס ישועות אשא"- בגמטריא , שחייבין להגביה כוס של ברכה מעל השלחן טפח.

05] כן איתא בתהלה לדוד סק"ג.

06] ומהרי"ל כ', (שבת אות ב') וז"ל כשאשר היה מקדש בליל שב"ק היה מסתכל בנירות הדולקות ע"ג השלחן, והטעם משום דפסיעה גסה נוטלת א' מה' מאות ממאור עיניו של אדם, ושני פעמים נר עולה ת"ק, והמסתכל בב' הנרות של שבת יהיה לו לרפואה- ובעצם רש"י על אתר לומד, ד"ה בקדושא, וזלה"ק ששותה כוס של קידוש בשבת בלילה, והנה יש מחלו', האם המהרי"ל חולק על רש"י, או רק מוסיף עוד חיזוק יותר לסגולה זה, דהיינו כי בפשטות למה יאמר דחולקים, אבל בא"ר סקכ"א נראה דלמד דחולקים.

07] לשון רמ"א: וכשמתחיל יתן עיניו בנרות, ובשעת קידוש בכוס של ברכה, ובמשנ"ב ס"ק מ"ח -מ"ט, מבואר דכן הוא ד' רמ"א, בכדי שיהא הסגולה של

דארף קוקן אויף די כוס כדי מען זאל נישט מסיח דעת זיין פון די כוס, ממילא דארף מען אזוי אויך טון ביים כוס פון קידוש. אבער, ביי קידוש קומט צו נאך עפעס וואס מען דארף קוקן אויף דעם בשעת קידוש: דאס וואס דער מהרי"ל שרייבט[06]: **"שיתן עיניו בנרות בשעת הקידוש"** אז בשעת קידוש זאל מען קוקן אויף די נרות. דער מהרי"ל איז מסביר אז דורך דעם איז מען זוכה צוריק צו באקומען די זעה קראפט, אזוי ווי עס שטייט אין די גמרא (ברכות מ"ג ע"ב) **"פסיעה גסה, נוטל אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם, להדריה בקדושא דבי שמשי,"** דאס גיין גרויסע טריט נעמט אוועק א פינף הונדערט'סטל פונעם זעהן פון א מענטש און מען באקומט עס צוריק דורך קידוש.

דער מהרי"ל לערנט, און דער רמ"א פסקנ'ט אזוי ווי דער מהרי"ל, אז דורך קוקן אויף די ליכט בשעת קידוש ווערן די אויגן אויסגעהיילט. צוליב דעם, דארף מען זען ווי אזוי קען מען טון ביידע זאכן בשעת קידוש; סיי קוקן אויף די כוס און סיי קוקן אויף די לעכט. דער רמ"א פסק'נט א פשרה ווי פאלגנד:

ב] ווען מען זאגט ויכלו זאל מען קוקן אויף די ליכט, און ווען מען זאגט די ברכה פון קידוש זאל מען קוקן אויף די כוס[07]. די מנהג איז אז אין די אנהייב פון ויכלו גיבט מען א קוק אויף די ליכט[08], און די איבעריגע פון ויכלו זאגט מען אינעווייניג פון די זמירות\סידור. אזוי איז אויך ביי די ברכה פון קידוש; אין די אנהייב גיבט מען א קוק אויף די כוס, און די איבעריגע זאגט מען פון אינעווייניג[09].

ג] די טעם פארוואס מען זאגט קידוש פון אינעווייניג איז[10] ווייל דער טורי זהב האט אמאל געזאגט[11] פארן בעל סמיכת חכמים אז ער פירט זיך צו זאגן קידוש פון שבת\יו"ט אינעווייניג און די סיבה איז; חוץ פון דעם אז עס איז דא א הייליגקייט אויף די אותיות, אויך ווייל אמאל מאכט זיך אז ער איז א גאסט ביי אן עם הארץ, אדער איז אן עם הארץ א גאסט ביי אים, און יענער קען דאך נישט קיין קידוש אויסעווייניג; וועט ער זיך שעמען צו זאגן פון אינעווייניג. אבער אז דער טו"ז זאגט פון אינעווייניג, איז עס דאך שוין נישט קיין בושה....

ד] למעשה איז דא נאך פשטים ווי אזוי די אויגן ווערן אויסגעהיילט דורך קידוש. רשי"ס פשט איז אז מען ווערט אויסגעהיילט דורכן טרינקען די קידוש וויין, צוליב דעם זאל מען טאקע זען צו טרינקען פון די קידוש וויין צו האבן די רפואה לויט רש"י הק'.

אויך איז דא נאך א טעם פון רב נטרונאי גאון[12], אז מען לייגט פון די קידוש וויין אויף די אויגן. למעשה האבן די פוסקים נישט אנגענומען די טעם[13], פארקערט, עס זענען דא וואס שרייבן אז מען זאל עס נישט טון; ס'איז נאך אן איסור אלס רפואה אין שבת.

ה] נאך א סארט רפואה דורך קידוש ווערט געברענגט פונעם הייליגן אר"י: אז דורך זאגן זאגן ערליך קידוש מיט כונה ווערט מען ניצול פון אויגן ווייטאג. זעה אונטן א מעשה פון זיין תלמיד ר' חיים וויטאל זי"ע[14].

ו] אויך ווערט געברענגט פון ספרים אז דורך קידוש ערליך מיט כונה איז מען זוכה צו האבן לעכטיגע אויגן אין די הייליגע תורה[15]. אזוי ווערט אויך געברענגט פון צדיקים א סגולה צו געדענקען דאס לערנען[16] איז אז מען זאל אינזין האבן ביי די ווערטער: "זכרון למעשה בראשית" אז מען וויל געדענקען דאס לערנען.

הגהות

רפואת עינים, וכן שלא להסיח דעתו מכוס של ברכה.

08] ליקוטי מהרי"ח סדר קידוש בליל שבת כ' דמשמע מלבוש סעי' ו', דרק בתחילתו כשאומר הד' תיבות יו'ם ה'ששי וי'כלו ה'שמים, אז מסתכל על הנרות, ובסידור ר' שבתי איתא, דקודם שמתחיל קידוש נותן עיניו בכוס, וחידוש ראיתי בבן איש חי (שנה ב' בראשית אות כ"ט) דכ' מנהגינו לראות את המצח ביין ולכוין מצ"ח מספר הצלחה.

09] היה דרך בצדיקים דהיו מקדש בעינים עצומות עי' זמירות ד"י אות ל"ח ובספ' מגן אבות או"ק ס"ב.

10] אבל אין הטעם משום דברים שבכתב אי אתא רשאי לומר שבע"פ, כדאיתא בתמורה י"ד: ובעוד מקומות בש"ס- כי אעפ"י פסק (סי' מ"ט סקס"א) דכשבא בפסוקים להוציא אחרים יד"ח, אז דוקא הוי הדין של דברים שבכתב א"א רשאי לומר בע"פ, ממילא, כאן כשב"ב לא התפללו, ועכשין באמירת קידוש רוצה להוציא אותם לפי"ז לכאו' היה צריך לאמרם בפנים, אבל איה"נ דזהו אחד מהתירוצים שכתב תוס' בתמורה י"ד ע"ב ד"ה דברים אבל הרבה ראשונים חולקים ע"ז, דהיינו יש להם תירוצים אחרים בכדי לתרץ קי' תוס' איך אנו אומרים בתפילה בכל יום כמה וכמה פסוקים בע"פ, ועיקר התי' משום, דויכלו הוי מהפסוקים דהוי שגורא בפי הכל מש"ה מותר.

11] כן הביא הטעמי מנהגים- אות רצ"ה בקונטרס אחרון- מצוואת בעל סמיכת חכמים שכ' ששמע מהטו"ז.

12] הובא בטור סי' רס"ט.

13] כ"כ בכף החיים- סי' רס"ט סק"ו, בשם שו"ת הגאונים- שבסוף ספ' נהרות דמשק סי' קי"ג וז"ל דלא שמענו מי שמשים את הכוס של הקידוש בליל שבת על עיניו, אלא בשתיה, וכ"כ א"ר ובמחצית השקל סקכ"ג דאין לעשות כן, משום שבות דרפואה דאסור בשבת משום שחיקת סממנים.

14] דאיתא בספ' שער המצוות- פר' עקב אות ב'- שכ', איינמאל שבת קודש האט מיר מיינע אויגן זייער שטארק ווי געטוהן, עס איז נישט געווען קיין קרענק נאר פשוט שטארקע ווייטאג- בין איך געגאנגען פרעגן מיין הייליגער רבי די אר"י הק' וואס איז פשט פון די ווייטאג, דאס אלס שרייבט זיין תלמיד ר"ח וויטאל זי"ע- האט ער מיר גע'ענטפערט אז ווען מען גייט גרויסע טריט נעמט עס אוועק א פינף הונדערטסט'ל פון די זעה קראפט, און עס קומט צוריק דורך קידוש פון פרייטאג צונאכטס, און וויבאלד יענע פרייטאג צונאכטס האב איך נישט אינזין געהאט ביי קידוש איז געקומען די ווייטאג.

15] חזיתי כן בספ' שבת בשבתו- ובנוי על הפסוק גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, בשם ספ' חמשה מאמרות ריש פ' ויחי, וטעמי מנהגים עמ' תקע"ג.

16] בדרכי חיים ושלום איתא כן- וסיפור יש שם א' בא לפניו ז"ל והתנצל לפניו על חלישת כח זכרונו והגיד לו שיכוין בעת קידוש באמירת תיבת זכרון למעשה בראשית להגביר כח זכרונו.

17] היבע"ץ בהג' לסידור שערי שמים- לדף רצ"ד, שאביו חכם צבי בחר, בכוס עגול של זכוכית בהיר ויפה לכוס של ברכה, ולא בגביה כסף וזהב, אף שלא היה חסרו לו כלי שתיה של כסף וזהב, וטעמו ונימוקו עמו, משום, דיוצא מגמ' פסחים ק"ח ע"ב, ששבח ליהנות ממראיתו של היין, מדטעם לזכוכית משום דאיתא בגמ' ברכות נא, דאחד מדברים שנוצרך בכוס של ברכה דיהא לתת עיניו בכוס של ברכה, מש"ה צריך שיהא נראה היין, ובזכוכית נראית היין יפה, וכן נקט רמ"א בסי' קפ"ג סעי' ד' דעיקר להסתכל ביין ולא בכוס עצמו, מאידך הטו"ז סק"ד, והמג"א סק"ז הקשה עליו, שאין זו כוונת הגמ', ומה שאמרו ונותן עיניו בו היינו בכוס ולא במה שבתוכו.

18] כ"כ במקור חיים לחו"י סי' קפ"ג, ובכף החיים- סי' תע"ב איתא, דעפ"י סוד יש ליקח כסף ולא זהב, וכן מנהג רוב העולם, וכ"כ דם בסידור ר' שבתי- סדר הקידוש דף ס"ד ע"ב.

$360

איך טו צו
די זאך

איך העלף דעם
רבינ'ס זאך

קרן הדפסה
היכל הקודש ברסלב
להדפסת והפצת ספרי רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים בעולם

אההוי

א ספר
נאך א קונטרס
נאך א גליון
נאך א סידי
נאך

*sruliHeskel

פונעם רבינ'ס ליסט

$1800

איך ברענג פאר הפצה

$1000

איך קום נישט ליידיג

נאך 5 וואכן!

דעם רבינ'ס זאך

איך קום צום רבי'ן
מיט פולע טאשן
איך בין עוסק אין:

רופט שוין: 347.578.4449

געדאנקען

אז דו ווערסט אנהייבן ווערסטו ענדיגן

דער איבערשטער האט אזוי באשאפן די וועלט אז אמת האט א קיום, שקר אין לו רגלים, ליגנט האט נישט קיין קיום.

לויט דעם קען מען פארשטיין א אינטערעסאנטע זאך, עס איז דא טריקס אין לעבן וואס די מקור פון די טריק איז אמת, במילא אפילו אויב דער באטרעפנדער זאל וויסן אז דו טוסט א טריק וועט עס נאך אלץ ארבעטן.

למשל, ביי חינוך איז דא אזא זאך אז נישט דאס שרייען מאכט מען זאל הארכן, אדרבה, אמאל אז מען רעדט שטיל רואיג און געלאסן הערט מען בעסער, און אמאל אז מען שרייט ווי א פארלוירענער וואס האט פארלוירן קאנטראל הערט מען וויניגער די מעסעדזש וואס מען האט געוואלט דעליווערן.

אזוי למשל, האט דער ראש ישיבה געזאגט פאר די בחורים אסאך מאל, אויב עטס ווילטס א טריק צו געפעלן פאר דעם ראש ישיבה וועל איך ענק זאגן א טריק, נעגל וואסער מאכט אז דער ראש ישיבה זאל האלטן פון דעם בחור.

די טריק איז אזוי גוט אז אפילו מען טוט עס פאר א טריק ארבעט עס, און, גראדע,ביידע פארדינען, דער בחור פארדינט, ווייל ער טראכט אז ער האט געמאכט א דזשאב אויף דעם ראש ישיבה און דער ראש ישיבה גייט האלטן פון אים, און דער ראש ישיבה האט פארדינט ווייל דער בחור האט געגרייט נעגל וואסער.

אמת מארץ תצמח, די אמת שפראצט ארויס, נעגל וואסער איז א אמת'דיגע הייליגע זאך און יעדער פארדינט דערפון, די נעגל וואסער איז אזוי הייליג און אזוי גרויס, אז עס מאכט די טריק שבו אזוי קליין.

און אזוי איז מיט יעדע זאך, לגבי שרייבן ארטיקלען אין די בלעטל, האט דער ראש ישיבה געזאגט, אויב האסטו די ריכטיגע סחורה, אויב האסטו וואס צו שרייבן, דארפסטו נישט קיין פענסי אנגעשטעלטע געמאכטע חן'עוודיגע שרייבערישע ווערטער און אז דו האסט נישט וואס צו שרייבן וועט דיר נישט העלפן קיין פענסי אנגעשטעלטע געמאכטע חן'עוודיגע שרייבערישע ווערטער.

און דער ראש ישיבה האט צוגעלייגט, פארוואס הערן אזוי סאך מענטשן די דרשות אין ישיבה? ווייל מען זאגט נאכאמאל די אמת'דיגע פשוט'ע ווערטער אז דער באשעפער איז דא און ער הערט אויס יעדן איינעם און יעדער קען זיין נאנט צו אים, אויב האסטו נישט די אמת'דיגע פשוט'ע ווערטער וועט דיר נישט העלפן סיי וואס פארא מעכטיגע צויבערדיגע גוט-זאגערדיגע ווערטער.

און אזוי איז מיט באשרייבן א יארצייט, ווען מען רעדט פון צדיקים וואס זענען געווען גרייט צו שטארבן פאר'ן באשעפער יעדע רגע, איז דא וואס צו הערן, סיי ווי פשוט מען לייגט עס אראפ, אויב רעדט מען פון די יארצייט פון א מענטש

איבערלעבענישן, אנאליזן און געדאנקען

משה אריה שניצלער

וואס איז נישט געווען דער גרויסער ווער ווייסט וואס, מעגסטו ברענגען די גרעסטע שרייבערס און רעדנערס און עס וועט קלעקן ווי באנדלעך צום וואנט.

ווען מען רעדט פון רבינו הקדוש מ'סאטמאר זי"ע וועמענ'ס יארצייט איז דעם זונטאג, אז מען ברענגט בלויז די טרוקענע פאקטן טוט מען שוין תשובה, פון בלויז זען ווי עס זעט אויס די לעבן פון א צדיק עלי אדמות.

דער רבי איז געבוירן י"ז טבת תרמ"ז צו זיין טאט'ן דער הייליגער קדושת יום טוב זכותו יגן עלינו.

דער קדושת יום טוב איז געווען דעמאלטס פופציג יאר אלט.

דער הייליגער קדושת יום טוב איז געווען פיר און פערציג יאר אלט ווען ס'איז געבוירן ביי אים זיין ערשטע קינד! דאס איז געווען דער הייליגער עצי חיים זי"ע וואס איז געבוירן אין יאר תר"מ.

אלץ אינגער אינגל איז רבינו הקדוש מ'סאטמאר געווארן א חתן צו די טאכטער פון זיין ערשט געשוועסטער קינד, פלאנטשער רב זי"ע, וואס ער איז געווען א אייניקל פון ייטב לב זי"ע, ווייל דעם פלאנטשער רב'ס טאטע, רבי משה'לע ראזוואדאווער, איז געווען א איידעם ביים ייטב לב.

די חתונה איז געווען אין יאר תרס"ד, די חתונה איז געווען אין סיגוט.

נאך די חתונה האט דער רבי געוואוינט אין שטאט סאטמאר, דערנאך אין ארשיווע אלס שטאטס רב, און ביים אויסברוך פון די ערשטע וועלט מלחמה איז ער אנטלאפן קיין סאטמאר, דערנאך אין קראלי אלס רב, דערנאך איז ער געווארן רב אין סאטמאר.

ביי די צווייטע וועלט מלחמה איז ער געווארן גערעטעוועט קיין שווייץ אין די נאכט פון כ"א כסליו תש"ה וואס איז לכבוד דעם א יום טוב ביי הונדערטער טויזנטער אידן איבער די וועלט.

סוף תש"ה איז דער רבי אנגעקומען קיין ארץ ישראל.

ווען עס האט זיך אים אנגעזאמלט חובות פון בויען מוסדות און פון טיילן צדקה, איז דער רבי געפארן קיין אמעריקע צו שאפן געלט, אנגעקומען איז ער ראש השנה תש"ז.

תש"ח ווען די בלויזקעפיגע אוכלי נבילות וטריפות האבן מכריז געווען א מדינה וואס זיי וועלן רופן די "אידישע" מדינה מיט געזעצן וואס וועלן זוכן אונטערצווריסן די אידישע תורה, איז אנטשטאנען א מהומה ביים אידנטום.

מענטשן וואס האבן נעבעך פארלוירן ווייב און קינדער ברודער און שוועסטער טאטעס און מאמעס האבן געפרעגט ווי אזוי וועט מען פארמיידן נאך א קריג היל"ת, געמיינט האבן מענטשן אז די טאנקען און עראפלאנען פון די בלויזקעפיגע וועט גאראנטירן עס זאל קיין שלעכטס נישט פאסירן פאר אידן מער, א טעות האבן זיי נעבעך געהאט, פון בלויזקעפיגע קען קיין מנוחה ושלוה נישט ארויסקומען, און פון בלויזקעפיגע אנטי-דת'ניקעס זיכער נישט, אויב עפעס

אויב האסטו וואס צו שרייבן, דארפסטו נישט קיין פענסי אנגעשטעלטע געמאכטע חן'עוודיגע שרייבערישע ווערטער און אז דו האסט נישט וואס צו שרייבן וועט דיר נישט העלפן קיין פענסי אנגעשטעלטע געמאכטע חן'עוודיגע שרייבערישע ווערטער.

קענען זיי ערגער מאכן.

ביים מכריז זיין די גרינדונג פון ממשלת הכופרים איז אויך אנוועזנד געווען פון רעליגיעזן לאגער, וואס האבן געהאלפן שטופן די גרינדונג פון די ממשלת הכופרים, מיט די אלטע כלומר'שטע טענה אז דאס מיטארבעטן מיט כופרים קען זיין עפעס הילפבאר.

ווען רבינו הקדוש מ'סאטמאר האט אויסגעשריגן אז מען זאל נישט האבן קיין שום שייכות מיט די געכאפטע פריצייטיגע גאולה דורך כופרים און שונאי הדת האט מען פון אים געלאכט און געשפעט, צענדליגע יארן שפעטער און די שנאת הדת איז נישט מיט קיין האר ווינציגער טראץ דאס זיצן מיט זיי בשותפות פאר אכציג יאר.

איינער האט געזען לעצטנס ביי א הפגנה א בחור'ל פון די נישט סאטמארע קרייזן, זאגט ער אים ווער האט דיך געלערנט אז ס'איז דא אזא זאך ווי לוחם זיין קעגן די כופרים און נישט זיך לאזן פון זיי, אפשר דארפסטו מחילה בעטן ביים ציון פון רבינו הקדוש מ'סאטמאר וואס נעכטן האסטו פון זיין שיטה געלאכט און געשפעט, ווער ווייסט ווען נישט די הפגנות פון יארן צוריק ווען יעדער האט געלאכט מיט וויפל ביטערער וואלט געווען די שנאת הדת בארץ הקודש.

זונטאג פרשת תולדות תש"י האט דער רבי געלאזט רופן הרה"ח מוה"ר יודל ראזנבערג ז"ל און געזאגט אז עס איז שוין געקומען די צייט צו גרינדן א תלמוד תורה.

ר' יודל האט געפרעגט וואס מען וועט לערנען, האט דער רבי געזאגט חומש רש"י און גמרא מסכת ביצה, האט ר' יודל געזאגט אז ער פארמאגט נישט קיין ביצה גמרא, האט דער רבי זיך אויפגעשטעלט און ארויסגענומען א גמרא מסכת ביצה וואס האט באלאנגט פאר'ן קדושת יום טוב זי"ע און געגעבן פאר ר' יודל.

צוויי טעג דערויף האט זיך געעפנט די חדר, דינסטאג פרשת תולדות האט זיך אנגעהויבן די סאטמארע חדר אין אמעריקע, אין שטוב פון ר' יודל, די צאל פון תלמידים איז געווען אכט קליינע קינדער, די וועלט האט נאך דעמאלטס נישט געהאט קיין אנונג אז פון די אכט ארימע תלמידים וועט זיך די זאך צושפרייטן צו א אימפעריע פון א הונדערט צוויי הונדערט טויזנט אידן יראים ושלמים.

מיר וועלן בעזר השם קומענדיגע וואך שרייבן נאך פון רבינו הקדוש מ'סאטמאר זכותו יגן עלינו.

דערווייל דארפן מיר זיך לערנען פון צדיקים אז קודם הייבט מען אן, דער אייבערשטער וועט שוין מאכן עס וועט ווערן שענער און גרעסער און שטערקער.

קודם הייב אן א שיעור אין ש"ס, אז דו וועסט אנהייבן וועסטו ענדיגן.

מעשיות פון תפילה

דומ"ץ דקהילתינו שליט"א קרית ברסלב

פארגאנגענעם וואך האט דער דיין שליט"א באזוכט אפאר טעג אין עיר הבירה לאנדאן.

אזוי ווי אנשי שלומינו אין לאנדאן האבן געהערט אז דער דיין שליט"א געפינט זיך דא אויף א קורצן באזוך, האט מען אים געבעטן ער זאל אריבערקומען איבערגעבן א שמועס פארן ציבור אינעם בית המדרש היכל הקודש

דער ציבור איז זיך צוזאמענגעקומען אין בית המדרש צו הערן דברי חיזוק.

ביים סוף פונעם שמועס האט דער דיין שליט"א דערציילט וויאזוי ער איז אנגעקומען קיין לאנדאן דורך א מעשה פון תפילה.

ער האט געדארפט האבן א וויכטיגן אפוינטמענט ביי א דאקטאר אין לאנדאן, וואס אין געווענטליכע אומשטענדן נעמט צווישן 6 חדשים ביז א יאר צו באקומען אן אפוינטמענט. ווען ער האט געפרעגט דעם טרעוול אגענט מו"ה אלי' קנאל הי"ו איבער טיקעטס, האט ער אים געזאגט אז די פרייזן זענען זייער טייער, אבער ער האט באמערקט אז סוף חודש יולי למספרם איז עס אסאך ביליגער.

דער דיין האט באשלאסן עס צו בוקן, כאטש ער האט נאך נישט געהאט קיין אפוינטמענט.

ער האט גערופן בעטן אן אפוינטמענט אויף יענעם דאטום, אבער מ'האט אים געזאגט אז עס איז אינגאנצן פול.

ער מיט זיין ווייב האבן געבעטן דעם אויבערשטן עס זאל יא זיין אן אפוינטמענט יענע צייט, און דערנאך האבן זיי ווידער גערופן צום דאקטאר – און פלוצלינג זאגט די סעקרעטאר אז יא, עס איז דא א פלאץ!

ווען זיי האבן געפרעגט וויאזוי דאס האט פאסירט, האט זי געענטפערט אז דער דאקטאר האט געפלאנט ארויסצוגיין אויף וואקאציע יענע וואך און האט טאקע געלאזט די וואך ליידיג פון אפוינטמענטס, אבער יעצט האט ער פלוצלינג באשלאסן ארויסצופארן א וואך שפעטער, און אזוי איז צוגעקומען א גאנצע וואך וואס ער קען אויפנעמען פאציענטן.

אז מען שרייבט שוין פונעם באזוך, וועלן מיר שוין שרייבן אפאר שורות פונעם שמועס וואס דער דיין שליט"א האט געגעבן.

ער האט אויפגעפאדערט דעם ציבור אוועקצושטעלן א קבוע'דיגן שיעור אין גמרא יעדן טאג אין בית המדרש.

ער האט דערציילט וויאזוי דער ראש ישיבה האט אים געבעטן פארצולערנען א שיעור גמרא יעדן טאג, און אים אנגעזאגט אנהאלטן דעם שיעור מיט עקשנות – אפילו אויב עס זענען דא בלויז צוויי באטייליגטע.

אויך האט דער דיין האט ארויסגעברענגט זיין גרויסע הנאה פון די ברייטע הפצה אקטיוויטעטן וואס גייען פאר אין לאנדאן דורך דעם גרויסן מפיץ מו"ה אפרים נאוואראצקי הי"ו, וואס דרוקט און פארשפרייט הונדערטער גליונות יעדע וואך.

קלאסיפייד

דירות צו פארדינגען

א הערליכע 2 בעדרום דירה און 1 בעדרום דירה שטייט צו פארדינגען פארן גאנצן זומער תשפ"ו הבעל"ט. אזוי אויך פאר שבתים און ימים טובים.

רופט ראובן בירנבוים

347-549-5625

Selling static lipstick and makeup products.
Perfumes and more

call **347-415-2888**
Tami Pinter

Phone services

We offer quality phone sales and expert repair services!

We also specialize in camera repairs.

רופט יודל פעלדמאן

845-538-1114

מזל טוב

מיט גרויס פרייד טוען מיר וואונטשן א הערצליכן מזל טוב פאר

מו"ה **אשר לעמיל זוסמאן הי"ו**

וזוגתו פערל תחי'

צו די חתונה פון א טאכטער למזל טוב

עב"ג

מו"ה **משה וויינבערג הי"ו**

דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זען אסאך נחת פון דעם קינד און אלע קינדער געזונטערהייט.

מוזיק

עס ווערט געזוכט א נדבן פאר מוזיקאלישע עקוויפמענט פאר בית מדרשינו ד'האשקי, ביטע זיך מעלדן צו די גבאים.

און עד אין בלעטל ברענגט רעזולטאטן

845-379-1161
ads@bletelmagazine.com

בס"ד

CATSKILLS, WE HAVE YOU IN MIND

Stay Connected

WITH PROTEK

TALK-ONLY AND TALK&TEXT PHONES, READY TO USE

BRAND NEW AVAILABLE!

KYOCERA DuraXV

FROM $325

KYOCERA DuraXV EXTREME

FROM $330

HOT!! BRAND NEW AVAILABLE!

KYOCERA CADANCE

$300

REG. $350

FREE! YIDDISH KEYPAD STICKERS

TCL FLIP 2

FROM $95

FREE CASE

WONDER PHONE (Waze on car screen)

$399

LETAHER WAZE

$349

TAK PHONE (Waze on car screen)

$275

REG. $330

BLISS B1

$130

FREE! POWER BANK

POM PHONE TALK ONLY / TALK & TEXT

$370

FREE! POWER BANK

POM CLASSIC TALK ONLY / TALK & TEXT

$289

UNLOCKED

LG CLASSIC FLIP

$210

REG. $240

MP3

over 40 options available!

call us for advice

HOT!!

SAMVIX X9200

$269

Optional: No video playback

SAMVIX X8400

$209

Optional: No video playback

AKITO PICO-H

$119

SUMMER BUNDLE DEAL!!

SONIM XP3800 with 2 months unlimited service included!

$139

PROTEK Catskills

PURE CONNECTIVITY

FREE DAILY DELIVERY!
TO ALL BUNGALOW COLONIES & CAMPS

'SAME DAY' FOR ALL ORDERS ORDERED UNTILL 4:00

845.999.TALK(8255)

All Phones Are Approved By Vaad Haishur Monsey

קוק אהער

רייס אויף דעם בארכע

אין די פרווה צייט צווישן די חופה און די סעודה, ווען די משפחה דרייט זיך ארום אין דעם זאל און יעדער ברודער קוקט אויפ'ן צווייטן צו זען ווען און וואו ער גייט זיך זעצן, דריי איך זיך אויך אַזוי ארום איך וויל שוין זיצן; לאמיר זען וואו מיין משפחה וועט זיך זעצן...

קוקנדיג אויף מיין עלטערע ברודער, זע איך ווי ער שפאנט צום סינק זיך צו וואשן אהה, שוין ענדליך! אז ער וועט זיך זעצן, וועל איך זיך אויך גיין וואשן און זיך זעצן.

ווי ער ענדיגט זיך וואשן גיי איך צום סינק זיך אויך געבן א וואש אבער צום באַדויערן זע איך ווי מיין ברודער - גלייך נאָכ'ן אָפּטרוקענען די הענט - אנשטאָט מאַכן א רעבישע ברכה, געבט ער א רוף אויס: "מעריב אינדרויסן!"

שוין, וואָס קען שוין זיין? אַז מ'האָט שוין געוואַרט ביז אהער וועל איך שוין דאווענען מעריב יעצט, און דערנאך וועט זיך האָפנטליך איינער פון מיין משפחה דערבאַרעמען און זיך זעצן צו די סעודה.

"השם אחד ושמו אחד..." נו, יאַללאַ, גענוג געפעניעט צייט איז אזא טייערע זאך איך שוין נישט כח זיך צו דרייען ארויף און אראפ און באטראכטן יעדע מאלדינג אינעם זאל לאמיר זיך שוין זעצן...

אבער פונקט ווען די ישועה קוקט אויס אזוי נאענט איז מיין לומדישער שוואגער אריין אין א טיפן הלכה'דיגן שמועס מיט מיין אנדערע ברודער איבער דברים העומדים על הפרק. איך האָב פרובירט צוצולייגן אַן אויער, אבער האלב ווערטער האב איך נישט פארשטאנען...

איך דריי זיך אויס צום צווייטן זייט פונעם זאל; מיין אנדערער קאזין ערקלערט דארט פאר מיין שוואגער אז ווער ס'האט נישט קיין לייף אינשורענס איז א פשוטער הפקר-יונג, און אויב ער ווייסט וואס איז גוט פאר אים, זאל ער זאפארט מאכן לייף אינשורענס! ווייל מען ווייסט דאך... מ'קען קיינמאל נישט וויסן...

איך פוץ אפ פון יענעם שמועס ווען ס'פאלט מיר ביי אז אפשר גייען זיי אויך אויס פאר הונגער, און זיי ווילן שוין אויך קענען אויפרייסן די קריספי בארכע איבער א פיינעם סלייס סעלמאן פיש, נאר זיי טראכטן: וואו זאל איך זיצן? אפשר קוקן זיי אויף מיר און טראכטן, נא זעץ דיך שוין, וועלן מיר זיך אויך זעצן..." און דערווייל לויף איך ארום פון קופקע צו קופקע.

מיט א האלבע שמייכל טראכט איך נישט קיין צוויי; איך גיי צום סינק, איך געב זיך א וואש איך זעץ זיך ביים ערשטן ליידיגן טיש.

עס קלינגט אפ אינעם זאל אן "המוציא" ווי עס ברויך צו זיין, און נאך

ישראל דוד העסקעל

פאר איך האב באוויזן אראפצושלינגען דעם ערשטן ביס, איז דער טיש שוין געווען פול.

מימיני טוט זיך אן הלכה'דיגער קאך מיט הויכע טענער, מען ווארפט נעמען פון רבנים און דיינים וואס איך האב קיינמאל נישט געהערט.

משמאלי גייט דא באלד אן אומשולדיגער אינגערמאן חתמ'ענען א לייף אינשורענס פאליסי, אן האבן אן אנונג פארוואס, פארוואו און פארווען...

איך געב נישט צופיל פאקוס, נישט צום רעכטן און נישט צום לינקן. איך קוק גראד פאראויס; פאר מיר ליגט א גוט שטיקל פיש. ער טענה'ט נישט, ער שרייט נישט, ער זאגט נאר: "נעם א גאפל און מאך דיך מחיה..."

די עכטע דילעמע האט זיך אנגעהויבן נאכן פארענדיגן די חלה מיט די פיש: וואס טוט מען יעצט? אין מיין טאש האב איך טאקע א קליין משניות'ל, אבער איז יעצט די צייט דערפאר?

אוי, די בלבולים הייבן אן צו טרייבן... שכח אייבערשטער אז קיינער דאביים טיש קען נישט זען וואס איך טראכט, אוי וואלט דאס געווען בזיונות!

ס'הייסט אויסנוצן די צייט? אדער אפשר הייסט עס זיין פאני און נישט נוצן דעם שכל?

אבער למעשה, אזוי ווי נישט אויף די רעכטע זייט און נישט אויף די לינקע זייט טוט זיך עפעס דברים של תכלית, איז וואס איז בכלל די שאלה? דא קומט אריין: לאך זיך גוט אויס, נעם ארויס דיין משניות און קריך ארויס פון עולם התוהו.

אבער אויב נעם איך דא ארויס מיין משניות, וועלן זיךביידע קופקעס לכאורה ענדיגן און גראד פאלן אויף מיר: "וואס איז די פשט פון זיצן ביי א משפחה שמחה מיט א משניות? מ'קען שוין נישט רעדן מיט דיר? מיינסט אז דו ביסט עפעס בעסער פון א צווייטן? בכלל, וואס איז די זאך פון זאגן? פון די גאנצע טאג האסטו נישט געטראפן קיין צייט ווען צו לערנען, נאר פונקט ווען די משפחה זיצט אינאיינעם ביי א שמחה?"

מיין האנט פארט אריין אין טאש. זאל איך יא? זאל איך נישט? ווער קוקט בכלל אויף דיר? וועמען גייט אן וואס דו טוסט?

פלוצלינג געבט מיין נעפיו א כאפ אן מיין ציצית און פרעגט מיר: "וועלכע תכלת איז דאס? די ראדזינער? די עכטע? די נייע? די אלטע? האט איר אן אייגענעם מנהג?"

"די תכלת וואס איך טראג," ענטפער איך אים, "איז די בלויע וואס דערמאנט פונעם קאליר פונעם הימל, וואס דאס דערמאנט פונעם אייבערשטן. דעריבער, ווען איך קוק אויף מיין ציצית דערמאן איך זיך אז דער אייבערשטער איז דא; אזוי פארגעס איך נישט פונעם אייבערשטן, און איך ווייס אז וואס ס'גייט איבער אויף מיר קומט פונעם אייבערשטן. מיט די סארט תכלת גיי איך."

"יא, איך ווייס, איך קען ענקערע זאכן. איך ווייס פון ח"י פרקים, פון התבודדות, איך האלט פון דעם, ס'איז זייער שיין. אבער ס'איז דא עטליכע סארטן תכלת, איך וויל סתם וויסן אויב דו גייסט מיט די עכטע..."

אויב ס'איז דא אן "עכטע", דאן וואו איז דיין תכלת? טראכט איך צו זיך...

שבת צופרי פארן דאווענען האט דער ראש ישיבה געשמועסט אז ס'איז דא מענטשן וואס קענען דעם טייטש פון

יעדע ווארט אינעם זוהר, ער פארשטייט יעדע בחינה און איז באהאוונט מיט די שמות, אבער ער קעשט גארנישט ארויס אויף לעובדא ולמעשה.

דער ראש ישיבה האט צוגעלייגט וואס דער רבי האט געזאגט, אז מענטשן זאגן אז אין ליקוטי מוהר"ן קען מען טרעפן שטיקלעך פון תיקונים, אבער זיי ווייסן נישט אז ליקוטי מוהר"ן איז דער שליסל צום תיקוני זוהר!

דער ראש ישיבה האט עס אויסגעשמועסט: "דו קענסט אלעס וויסן און פארשטיין די טיפע סודות, קענען די שמות, אבער דו קענסט עס נישט נוצן אויף דיר אליין. אן דעם רבי'ן זענען אלעס בלויז בחינות, אלעס איז אותיות פורחות באוויר."

אבער מיט די הקדמות פונעם רבי'ן, אפילו דו קענסט נישט די שמות און דו פארשטייסט נישט רוב ווערטער, ווייסטו אבער אז דא שטייט אז דער אייבערשטער

אין די וועלט איז זייער אנגענומען די זאך פון לייגן יעדן מענטש אין א קעסטעלע - ער איז אן 'איינזער', ער איז א 'פינפער' - מען זיגלט אפ א מענטש לויט א געוויסע בחינה אדער נאטור. אבער ביים רבי'ן איז נישט דא אזא זאך!

דארף מיך, דער אייבערשטער האט מיך אויסדערוועלט, און דער אייבערשטער האט מיך ליב!

די זעלבע זאך האט דער ראש ישיבה געזאגט בנוגע דאווענען: ס'דא מענטשן וואס קענען דעם פונקטליכן טייטש פון יעדעס ווארט אינעם דאווענען, אבער ווען ס'קומט צום דאווענען אליין, שטייט ער ווי א פארלוירענער און ער ווייסט נישט וואס ער זוכט דא. אבער מיט'ן רבי'ן, אפילו מען פארשטייט נישט יעדעס ווארט פונעם דאווענען און מ'ווייסט נישט פונקטליך די גענויע אפטייטש, דאווענט מען דאך און מ'איז זיך מחיה דערמיט; דאווענענ, מ'ווייסט אז מ'רעדט צום אייבערשטן און דער אייבערשטער הערט אונז אויס.

דער ראש ישיבה האט ממשיך געווען: "אין די וועלט איז זייער אנגענומען די זאך פון לייגן יעדן מענטש אין א קעסטעלע - ער איז אן 'איינזער', ער איז א 'פינפער' - מען זיגלט אפ א מענטש לויט א געוויסע בחינה אדער נאטור.

אבער ביים רבי'ן איז נישט דא אזא זאך! דו קענסט היינט אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, דו קענסט היינט אנהייבן זאגן משניות, און דו קענסט היינט אנהייבן צו רעדן שיין אינדערהיים.

אלע בחינות, תורות און לומדות זענען נאר געמאכט צו ברענגען דעם מענטש צו א פשוט'ע אמונה, צו גלייבן אז אלעס איז דער אייבערשטער, אלעס מאכט דער אייבערשטער, און אויסער אים איז גארנישט דא."

א מחיה אז מיר האבן א צדיק וואס וועקט אונז אויף לעובדא ולמעשה, אז מיר זאלן זיך נישט זען פליען ווי פליטעס, - אלעס קענען און גארנישט וויסן.

שכח אייבערשטער אז מיר האבן די לימודים, אז אין יעדן מצב זאל מען זיך גלייך קענען אויפהייבן און טון רצון השם אויף לעובדא ולמעשה!

אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו!

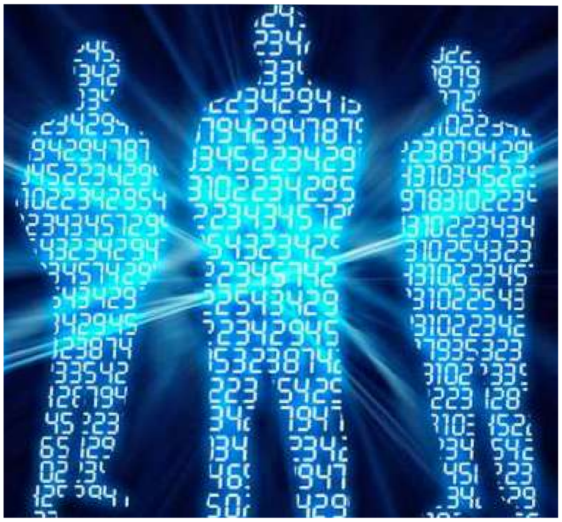

אויף א בליק צוריק

טרעף צו וואס, ווען, וואו, און ווער איז דער בילד:

1. אברהם הערש וועבערמאן
2. שמואל גליקמאן
3. יחזקאל סאמעט
4. יצחק אהרן וויינבערג
5. אייזיק ראטה
6. יואל לאנדא
7. שמואל דוד ברוין
8. שמאול מרדכי יאקאבאוויטש
9. ראש ישיבה שליט"א

בילד פון פאריגע וואך:

ווינטער זמן שנת תשע"א, אויפן פארטש פון ישיבה ביים ביאלא שול אין בארא פארק

געשעענישן

אינערהאלב קהילת היכל הקודש ברסלב

בר מצוה פון הבחור נחמן נתן ני"ו בן מו"ה משה אריה שניצטלער הי"ו אין ביהמ"ד ירושלים אין שטעטל - א' עקב

אפשערן און חדר פירן פון הילד שמעון נ״ו בן מו״ה יואל הכהן לאנדא הי״ו אין שטעטל - א׳ עקב

מיטונגען אין שטוב פונעם ראש ישיבה שליט״א אין בעפארגרייטונג צום אנשי חיל קאמפיין - א׳ עקב

הרה"ג רבי יקותיאל טייטלבוים שליט"א ראש הכולל ד'סאטמאר קיעפ אין א שמועס מיט די כולל אינגעלייט אין שטעטל - א' עקב

הנחת תפילין פון הבחור חיים ני"ו בן מו"ה שמשון הערש טייטלבוים הי"ו אין שטעטל - א' עקב

דער ראש ישיבה שליט"א ביים זיך וואונטשן מזל טוב מיטן מנהל הרב אברהם משה שטראססער שליט"א צום געבורט פון אן אייניקל - א' עקב

סיום מסכת שבת פון הילד רפאל ני"ו בן המנהל הרב יצחק פאפענהיים שליט"א אין תלמוד תורה היכל הקודש בית שמש - עש"ק ואתחנן

מיטינג אין שטוב סונעם ראש ישיבה שליט"א אין בעפארגרייטונג צום אנשי חיל קאמפיין - א' עקב

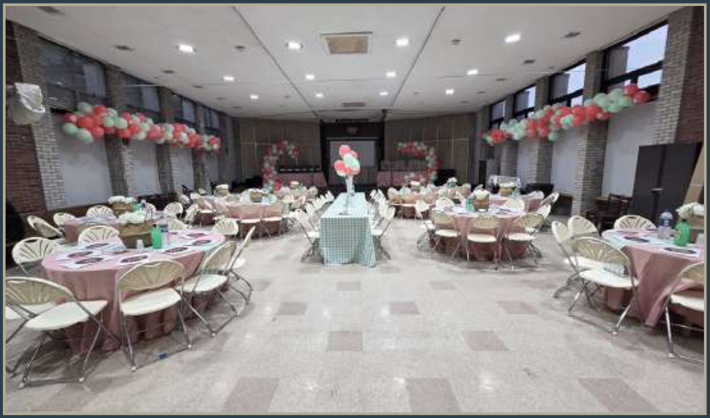

נשי חיל מסיבה אין שטעטל - ב' עקב

א בליק אין תלמוד תורה היכל הקודש בני ברק - ג' עקב

דער דיין שליט"א אויף א באזוך אין ביהמ"ד היכל הקודש לאנדאן - ג' עקב

אפשערן און הדר פירן פון הילד יוסף שלמה ני"ו בן מו"ה משה ראזענבערג הי"ו אין שטעטל - ד' עקב

פרייליכע חתונה פון החתן אברמי הי"ו בן מו"ה יעקב לעזער הי"ו עב"ג בת מו"ה עזרא בוים הי"ו אינעם בנין התלמוד תורה אין קרית ברסלב ליבערטי - ד' עקב

נייע פראגראם 'מטבעות חז"ל' אין כיתה פון מו"ה יוסף כ"ץ הי"ו אין תלמוד תורה בית שמש - ד' עקב

שמועסן נאכן דף שיעור אין גן עדן התחתון אין שטעטל - ה' עקב

5,000 מעשה'לעך פאר קינדערלעך נומער 5 אנגעקומען אינעם קרן הדפסה אין שטעטל - ה' עקב

די גרעסערע כיתה פון תלמוד תורה בית שמש בייס זיך שפילן אין פארק - ה' עקב

די קלענערע קינדער פון תלמוד תורה בית שמש ביים זיך שפילן אין פארק - ה' עקב

די גרעסערע כיתות פון תלמוד תורה היכל הקודש קרית ברסלב ליבערטי ביים ציון פון הרה"ק מריבניצא זי"ע און ביים זיך שפילן אין א פארק - ה' עקב

ליל שישי שיעור אין שטעטל - ה' עקב

ביהמ"ד היכל הקודש אלעד שיין אנגעגרייט לכבוד שבת קודש - עש"ק עקב

דער ראש ישיבה שליט"א אויף א באזוך אין מחנה אילן החיים - א' ראה

מלוה מלכה אינאיינעם מיט א שבע ברכות פאר החתן אברמי הי״ו בן מו״ה יעקב לעזער הי״ו עב״ג בת מו״ה עזרא
בוים הי״ו אינעם ביהמ״ד אין שטעטל - מוצש״ק עקב

מסיבה אין בעפארגרייטונג צום אנשי חיל קאמפיין אין ארץ ישראל - א' ראה